

О.В.Ткачук

Сучасна українська мова з практикумом

Синтаксис. Просте речення

спеціальність «Початкова освіта»

IY курс

Івано-Франківськ, 2016

Посібник є компонентом методичного забезпечення дисципліни «Сучасна українська мова з практикумом» для студентів спеціальності «Початкова освіта» університетів та інститутів. У ньому відповідно до робочої програми дисципліни подано змістове наповнення лекційних і практичних занять з сучасної української мови для студентів четвертого курсу, які навчаються на денній та заочній формі навчання та претендують на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «Бакалавр». У посібнику подано перелік питань, які розглядаються під час лекційних та практичних занять, визначено мету та ключові слова, які фігурують на кожному занятті, список основної та додаткової літератури. Подано також вправи, в яких використано речення і уривки з художніх текстів класиків української та зарубіжної літератури, сучасних майстрів слова, зразки усної народної творчості. Практичні заняття спрямовані на вироблення у студентів умінь та навичок аналізувати мовний матеріал, спостерігати і класифікувати мовні явища, володіти орфоепічними та орфографічними нормами української літературної мови. До кожного практичного заняття вміщено питання для самоперевірки, які сприятимуть закріplенню вивченого матеріалу. Кожне лекційне заняття містить чітко окреслений перелік питань для самостійної роботи, яка спрямована на поглиблення і систематизацію знань з дисципліни.

Крім практичних завдань, автори пропонують завдання пошукового характеру, метою яких є розвивати аналітичні навички студентів та уміння самостійно виокремлювати матеріал, пов'язаний з майбутньою професією вчителя.

Для студентів педагогічних інститутів та факультетів вищих закладів освіти.

Рецензенти:

Т, доктор наук, професор

I., кандидат філологічних наук, доцент;

Посібник рекомендовано до друку вченою радою педагогічного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Протокол № від 2013 р.

Тема Синтаксис. Вступ. Словосполучення

Мета: дати характеристику синтаксису як розділу граматики, розглянути типи словосполучень як синтаксичних одиниць та як будівельного матеріалу для речень, розглянути типи словосполучень та види підрядного зв’язку між їх частинами

У результаті проведення лекції студенти повинні знати: значення термінів синтаксис та словосполучення, типи словосполучень.

Самостійна робота студентів: Робота зі словником фразеологізмів – фразеологічні словосполучення. Виконати З вправи на словосполучення іменників і прикметників з підручника “Українська мова” для ПШ. Спостереження за типами словосполучень творів для дітей. З’ясувати питання взаємопереходів синтаксичних, лексичних та фразеологічних словосполучень.

Ключові слова: синтаксис, лексичні, фразеологічні, синтаксичні словосполучення, атрибутивні, об’єктні та обставинні словосполучення, керування, прилягання, узгодження.

План

1. Синтаксис як розділ граматики.
2. Словосполучення.
3. Лексичні, фразеологічні та синтаксичні словосполучення.
4. Сурядні та підрядні словосполучення. Прості та складні словосполучення.
5. Типи словосполучень за стрижневим словом.
6. Типи синтаксичних словосполучень за смисловими відношеннями між компонентами.
7. Види синтаксичного зв’язку у підрядних словосполученнях.
8. Сполучення підмета з присудком.

Література

1. Вихованець І.Р. Граматика української мови. Синтаксис. – К.: Либідь, 1993. – С. 5 – 50.
2. Каранська М.У. Синтаксис сучасної української літературної мови. – К.: НМК ВО, 1992. – С. 5 – 6.
3. Медушевський А.П. Курс сучасної української літературної мови. Синтаксис простого речення. – Вип.. – УІ. – К.: Радянська школа, 1959. – С. 57-72.
4. Олійник О., Шинкарук В., Гребницький Г. Граматика

- української мови. – К.: Кондор, 2008. – С.285 – 298.
5. Синтаксична будова української мови. – К.: Наук. думка, 1968.
 6. Слинько І.І. Історичний синтаксис української мови. – К.: Вища школа, 1996.
 7. Слинько І.І., Гуйванюк Н.В., Кобилянська М.Ф. Синтаксис сучасної української мови. Проблемні питання. – К.: Вища школа, 1994. – С. 5 – 68.
 8. Сучасна українська літературна мова / За ред. М.Я.Плющ. – К.: ВШ, 1994. С. 303 – 308.
 9. Сучасна українська літературна мова: В 5-ти т. / За ред. І.К. Білодіда. – К.: Наук. думка, 1969.- Т. 5. – С. 5 -10.
 10. Українська мова. Енциклопедія. – К.: Вид-во „Укр. Енциклопедія”, 2000. С. 546 – 548, 569 – 570.
 11. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова. – К.: Літера, 2000. – С. 448 – 465.
 12. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова. Модульний курс. – К.: Вища школа, 2007. –С.603 – 613, 637 – 678.
 13. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови. – К.: Академія, 2004. – С. 7 – 19, 31 – 42.
 14. Ющук І.П. Українська мова. – К.: Либідь, 2003. – С. 440, 461 – 472.
 15. Януш Я.В. Сучасна українська мова. Курс лекцій. – К.: КНЕУ, 2005. – С. 291 – 307.

Тезаурус

Синтаксис (від гр.*sintaxis* – побудова, поєднання, порядок) – це розділ граматики, що вивчає будову речень і словосполучень , їх типи, способи поєднання та уживання.

Словосполученням називається конструкція, утворена поєднанням двох чи більше повнозначних слів, об'єднаних певним зв'язком. Наприклад, *швидко працювати, гарна погода*.

Лексичні словосполучення – це сполучення слів, що означають усталені назви об'єктів довкілля: предметів, явищ, установ, організацій, понять, географічних назв, дат, істот тощо. Наприклад, *грецькі горіхи, День матері, Північна Америка*.

Фразеологічні словосполучення – це нерозкладні сполучення слів, зміст яких часто не пов'язаний зі змістом компонентів, що входять до складу цього сполучення: *п'ятами накивати, ламати руки, летіти стрілою*.

Синтаксичне словосполучення – сполучення двох

повнозначних слів, об'єднаних сурядним або підрядним зв'язком:
рання осінь, купити хліба, дуже тихо.

Підрядні словосполучення – це такі словосполучення, компоненти яких поєднані підрядним зв'язком. Одне із слів підрядного словосполучення є головним, інше – залежним. Наприклад: **зустріти поїзд, виконати твір.**

Сурядні словосполучення – це словосполучення, компоненти яких рівноправні між собою і поєднуються сурядним зв'язком: ***батько і син, троянді й виноград.***

Прості словосполучення складаються з мінімальної кількості компонентів – переважно тільки з двох повнозначних слів. Наприклад, ***білий сніг, радість і праця.***

Складні словосполучення утворюються з двох і більше простих словосполучень: ***купити свіжого хліба, працювати надзвичайно продуктивно.***

Типи словосполучень за стрижневим словом:

Іменникові: *гра на гітарі, рясний дощ.*

Дієслівні: *читаючи вголос, опинившись на галівині.*

Прикметникові: *достойний пошани, кращий за всіх.*

Займенникові: *хтось із присутніх, сам собі.*

Числівникові: *n'ятий від кінця, дванадцять років.*

Прислівникові: *сьогодні ввечері, вчора зранку*

Типи словосполучень за смисловими відношеннями між компонентами:

Атрибутивні – це такі відношення, при яких головне слово є назвою предмета, істоти, поняття, явища, а залежне слово – його ознакою. Питання *який?, комтий?, чий?, скільки?:* ***кожного року, останнє стадо.***

Об'єктні – це такі відношення у словосполученнях, при яких головне слово виражає дію або стан, а залежне – предмет або істоту, на які спрямована дія, тобто, об'єкт дії: ***посадити квіти, написати симфонію.***

Обставинні (адвербіальні) – це такі відношення, при яких головне слово означає дію, а залежне – обставину дії і відповідає на питання *де?, чому?, для чого?, коли?, куди?, доки?, як?, якою мірою?* та ін.: ***купатися в озері говорити чітко.***

Узгодження – це спосіб синтаксичного зв'язку, при якому форми залежного слова уподібнюються (узгоджуються) до форм головного слова: ***повною мірою, найкращий день.***

Керування – це спосіб підрядного зв'язку, при якому головне

слово керує граматичною формою залежного слова, тобто вимагає у залежного слова певної граматичної форми: ***керувати підготовкою, дійти до лісу.***

Прилягання – це спосіб підрядного зв'язку, при якому головне слово не вимагає від залежного певної граматичної форми тихо ***мовчачи, чудово відпочити.***

Координація – це зв'язок між підметом і присудком, який полягає у взаємній залежності між цими членами речення.

Лекція 2

Тема Речення

Мета: дати характеристику речення як синтаксичної одиниці вищого порядку, проаналізувати різні аспекти дослідження речення, розглянути структуру простого речення.

У результаті проведення лекції студенти повинні знати: основне визначення речення, його ознаки та аспекти дослідження, компоненти речення та класифікації речення.

Самостійна робота студентів: з'ясувати питання та підготувати повідомлення на практичне заняття про актуальне членування речення.

Ключові слова: синтаксис, речення і судження, предикативність, модальність, граматична організованість, змістова завершеність, інтонація речення, член речення, розповідні, питальні спонукальні, окличні, стверджувальні, заперечні, поширені, непоширені, односкладні, двоскладні речення, актуальне членування речення.

План

1. Речення як синтаксична одиниця.
2. Речення і судження.
3. Ознаки речення.
4. Класифікація речень.
5. Типи речень.
6. Комунікативний аспект вивчення речення.
7. Актуальне членування речення. Речення і висловлення.
8. Порядок слів у реченні.

Література

1. Вихованець І.Р. Граматика української мови. Синтаксис. – К.: Либідь, 1993. – С. 51 - 180.
2. Каранська М.У. Синтаксис сучасної української літературної

- мови. – К.: НМК ВО, 1992. – С. 6 - 34.
3. Олійник О., Шинкарук В., Гребницький Г. Граматика української мови. – К.: Кондор, 2008. – С.298 - 306.
 4. Слинсько І.І., Гуйванюк Н.В., Кобилянська М.Ф. Синтаксис сучасної української мови. Проблемні питання. – К.: Вища школа, 1994. – С. 69 - 416.
 5. Сучасна українська літературна мова: в 5-ти т. / За ред. І.К. Білодіда. – К.: Наук. думка, 1969. – Т. 5. – С. 118 - 149.
 6. Сучасна українська мова / За ред. О.Д. Пономарєва. – К.: Либідь, 1997. – С. 237 - 242.
 7. Українська мова. Енциклопедія. – К.: Вид-во „Укр. Енциклопедія”, 2000. – С. 204-205, 338 - 339, 470 - 471, 482 - 483, 509 - 510.
 8. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова. – К.: Літера, 2000. – С. 465 - 480.
 9. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова. Модульний курс. – К.: Вища школа, 2007. – С.611 - 617.
 10. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови. – К.: Академія, 2004. – С. 42 - 66.
 11. Ющук І.П. Українська мова. – К.: Либідь, 2003. – С. 473 - 483.
 12. Януш Я.В. Сучасна українська мова. Курс лекцій. – К.: КНЕУ, 2005. – С.299-307.

Тезаурус

Речення – мінімальна одиниця мовлення, оформлена за законами певної мови і є відносно завершеною одиницею спілкування та вираження думки.

Речення має такі **ознаки**:

1. **Предикативність** (від лат. *praedicatum* – висловлене, *сказане*, ще – присудок) – це синтаксична категорія, що виражає загальну співвідносність повідомлення з дійністю (його реальність чи ірреальність, можливість чи неможливість, необхідність чи ймовірність). Предикативність вказує на те, чи є висловлення реально здійснюваним у теперішньому, минулому, майбутньому або ж ірреальним, тобто можливим, бажаним і т.п. Предикативні відношення в реченні виражаютъ ствердження або заперечення дії. Предикативність реалізується у категоріях модальності та часу.

2. **Модальність** (від лат. *modum* – спосіб, міра) – категорія, що виражає ставлення мовця до висловленого через категорію способу (дійного, умовного, наказового), модальні слова (напр. *мабуть*,

безсумнівно), частки.

3. Інтонація – ритміко-мелодійний лад мови, послідовна зміна висоти тону, сили й часу звучання голосу, що відбиває інтелектуальний та емоційно-вольовий зміст мовлення. Інтонація є суттєвою ознакою речення.

4. Смислова завершеність речення. Речення містить відносно закінчену думку, оскільки воно завжди є частиною розгорнутого висловлювання, елементи якого взаємодоповнюються та уточнюються.

5. Істотною ознакою речення є його **граматична організованість**.

Семантико-сintаксичний (семантичний) аспект дослідження речення розглядає мовне значення речення, його семантичні компоненти та лексичне значення слів, що входять до його складу.

Судження – уявлення чи погляд на щось, думка, в якій щось стверджується або заперечується про предмет чи явище.

Кожне судження виражається реченням, але не всяке речення виражає судження. Не виражают судження питальні, спонукальні речення.

Формально-сintаксичний аспект розглядає речення з точки зору його структури – схеми, моделі, за якою будуються речення.

Традиційна лінгвістика поділяє прості речення за кількома параметрами:

- 1) за метою висловлювання;
- 2) за емоційним насиченням;
- 3) за характером предикативних відношень: стверджувальні та заперечні;
- 4) за структурою: прості та складні;
- 5) за наявністю головних членів речення;
- 6) за наявністю другорядних членів речення;
- 7) за наявністю членів речення, необхідних для розуміння тексту.

Розповідні речення містять повідомлення про факти, події, явища.

Питальні речення містять у собі питання.

Спонукальні речення виражают волевиявлення, прохання,

наказ, заклик до дії.

Неокличні речення – це речення, які не мають особливого емоційного насилення.

Окличні речення – це розповідні, питальні, спонукальні речення, що вимовляються з піднесенням тону для вираження емоцій.

Стверджувальні речення містять ствердження того, що висловлюється в реченні.

Заперечні речення виражают заперечення явища дійсності, ознаки чи стану.

Прості речення – це речення, що мають у своєму складі один предикативний центр (підмет та присудок – найчастіше).

Складні речення – це речення, яке ї має два і більше предикативних центри і складається з двох і більше частин – простих речень.

Двоскладні речення – це речення з двома наявними головними членами – підметом та присудком.

Наприклад: *Суху розмову полум'я із листям до ночі сумно слухають сади* (Л.Костенко).

Односкладні речення мають у своєму складі тільки один головний член речення і не потребують поповнення другим головним членом: *Люблю легенди нашої родини, писати можна тисячу поем* (Л.Костенко).

Непостирені речення мають тільки головні члени речення: *Гули степи. Болить життя. І жив народ. І звався він шумери* (Л.Костенко).

Поширені речення – це речення, в яких, крім головних, є другорядні члени речення: *Сад шепотів пошерхлими губами якісь прощальні золоті слова...* (Л.Костенко).

Повні речення містять всі члени речення, необхідні для розуміння думки.

Неповні речення – це речення, у яких один або кілька членів речення відсутні, але фіксуються свідомістю і встановлюються з контексту, ситуації чи самої структури речення: *Хай тобі кожний метелик буде привітом, а кожний подих вітру — поцілунком* (Гавр.).

Комуникативний аспект вивчення речення – це дослідження речення з погляду його значення у сфері мовлення.

Учені виділяють такі основні засоби вираження актуального

членування речення, як порядок слів та інтонацію. К.Ф.Шульжук систематизує їх таким чином:

1. **Фонетичні засоби.** Сюди належать логічний наголос, темп мовлення, паузи та ін. Логічним наголосом виділяється завжди рема: *Остан / сховався у хаці* (П.М.).

2. **Синтаксичні засоби.** Такими засобами є порядок слів, частки, синтаксичні конструкції.

Порядок слів – це послідовне розміщення слів у реченні. Українська мова має вільний порядок слів. Виділяють прямий і зворотний порядок слів.

При прямому порядку слів тема стоїть перед ремою, тобто підмет перед присудком: *Доброта – найбільше досягнення* людини (І.Цюпа), а також узгоджене означення перед означуваним словом: *Щось шепчуть тихі верби край дороги* (М.Рил.).

При зворотному порядку слів присудок стоїть перед підметом: *З гір в долини віяв свіжий вітер* (Я.Щоголів), узгоджене означення після означуваного слова: *Дві хмароньки пливли в убраний золотім* (О.Олесь).

Інверсія – зміна прямого чи зворотного порядку слів для особливого логічного чи експресивного виділення слова. Наприклад, *A от ще пуп'янки у мене на столі сьогодні розцвіли у хатньому теплі на стеблах, живлених солодкою водою* (М.Рильський).

Частки теж допомагають вираженню актуального членування речення. Так, частки **же**, **то**, **тільки**, **лише**, **лиш** виділяють тему або рему, частка **не** виділяє рему: *Там-то його й скалічено* (Т.Ш.); *A на небі не хмариночки летять* (А.Тесленко).

Існують деякі **спеціальні синтаксичні конструкції**, які також виступають засобом актуального членування: **щodo + то, що стосується + то; якщо + так; хто + так:** *Що стосується чесності, то вона в мене є* (В.Бережний).

3. **Лексико-граматичні засоби.** До них належить повтор слів: *Зіграй мені / осінній плач калини, Зіграй усе, / що я тебе прошу* (Л.Костенко).

Лекція 3

Тема Головні члени двоскладного речення

Мета: дати характеристику підмету, його структурним видам та

способам вираження, розглянути присудок, його типи та способи вираження

У результаті проведення лекції студенти повинні знати:

відомості про підмет та присудок як предикативний центр простого речення, визначення підмета, його структурні типи та способи вираження; присудок, його типи та способи вираження.

Самостійна робота студентів: з'ясувати питання про тире на місці нульової зв'язки при складеному іменному присудку.

Ключові слова: предикативний центр, граматична основа речення, підмет, простий підмет, складений підмет; присудок, простий присудок, простий ускладнений присудок, складений іменний присудок, складений дієслівний присудок, складний присудок.

План

1.Загальна характеристика членів речення. Підмет як головний член речення.

2.Типи підмета.

3.Способи вираження простого та складеного підмета.

4. Присудок як головний член речення.

5.Типи присудка .

6.Простий присудок та способи його вираження.

7.Простий ускладнений присудок.

8.Складений іменний присудок. Тире на місці нульової зв'язки.

9.Складений дієслівний присудок.

10.Координація між підметом і присудком.

Література

1. Бевзенко С.П., Литвин Л.П., Семеренко Г.В. Сучасна українська мова. Синтаксис. – К.: Вища школа, 2005. – С. 50 - 66.
2. Вихованець І.Р. Граматика української мови. Синтаксис. – К.: Либідь, 1993. – С. 215 - 230.
3. Іваницька Н.Л. Синтаксис простого речення. Складні випадки аналізу. – К.: Вища школа, 1989. – 63 с.
4. Каранська М.У. Синтаксис сучасної української літературної мови. – К.: НМК ВО, 1992. – С. 34 - 55.
5. Медушевський А.П. Курс сучасної української літературної мови. Синтаксис простого речення. – Вип. УІ. – К.: Радянська школа, 1959. – С. 57-72.
6. Олійник О., Шинкарук В., Гребницький Г. Граматика української мови. – К.: Кондор, 2008. – С. 302 - 322.
7. Слинико І.І., Гуйванюк Н.В., Кобилянська М.Ф. Синтаксис сучасної української мови. Проблемні питання. – К.: Вища школа,

1994. – С. 31 - 35.
8. Сучасна українська мова / За ред. О.Д.Пономарєва. – К.: Либідь, 1997, – С. 244 250.
 9. Українська мова. Енциклопедія. – К.: Вид-во „Укр. Енциклопедія”, 2000. С. 253 - 254, 446 - 447, 493 - 494.
 10. Український правопис: 5-те вид., стереотипне. – К.: Наук. Думка, 1996. - § 121. – С. 145 - 146.
 11. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова. – К.: Літера, 2000. – С. 481 - 488.
 12. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова. Модульний курс. – К.: Вища школа, 2007. – С.617 - 625, 637 - 678.
 13. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови. – К.: Академія, 2004. – С. 67 - 84.
 14. Ющук І.П. Українська мова. – К.: Либідь, 2003. – С. 484 - 495.
 15. Януш Я.В. Сучасна українська мова. Курс лекцій. – К.: КНЕУ, 2005. – С.316 - 326.

Тезаурус

Структурним елементом кожного речення з формально-сintактичної точки зору є член речення.

Член речення – це повнозначна частина мови у певній синтаксичній функції.

Підмет – головний член двоскладного речення, який означає предмет, істоту чи явище, якому приписується дія присудка.

Простий підмет виражається одним лексично самостійним словом: *Історія проситься в сни нащадків* (Л.Костенко).

Складеним називається підмет, виражений словосполученням, утвореним з двох чи кількох повнозначних слів: *Багато літ перевернулось, води чимало утекло* (Т.Шевченко).

Присудок – головний член двоскладного речення, що виражає дію, стан, якість чи властивість, яка приписується підметові. Присудок відповідає на питання що робить (підмет)?, який (підмет)?

Простий присудок – це присудок, виражений одним повнозначним словом – дієсловом: *Пахне вся Україна медоцвітом і соками трав* (В.Ткаченко)

Простий присудок буває **ускладненим**: *Як же пан сотник розлютується, як крикне!* (Г.Кв.-Оsn); *Думав, думав Котигорошко, та й придумав*, як Змія перебороти (Н.тв.); *A пан Коцький взяв та й утік* (Н.тв.).

Складеним називається присудок, утворений сполученням повнозначного слова (самостійної частини мови) з дієсловом-зв'язкою або з допоміжним дієсловом.

Складений дієслівний присудок виражається поєднанням допоміжного дієслова з інфінітивом: *А серце спинитись не хоче* (В.Сосюра).

Складений іменний присудок утворюється поєднанням дієслівної зв'язки й іменної частини – повнозначного слова-імені: *Надії всі були поховані тобою, я став сліпим* перед сліпців (О.Олесь).

Складний присудок твориться конструкцією складеного дієслівного та складеного іменного присудка: *На цих змаганнях Оксана могла стати чемпіонкою* (З газ.), *Хотіла б я піснею стати у цю хвилину ясну* (Л.У.).

Координація – це форма предикативного зв'язку, що становить собою взаємозалежність між підметом і присудком.

Підмет з присудком координуються у формах особи, роду, числа, відмінка.

Лекція 4

Тема: Додаток. Означення. Обставини

Мета: розглянути координацію підмета з присудком у простому реченні, з'ясувати питання про додатки, їх типи та способи вираження; узгоджені та неузгоджені означення, типи обставин.

У результаті проведення лекції студенти повинні знати: Додаток та його типи і способи вираження., типи означенень та обставин.

Самостійна робота студентів: З'ясувати зв'язок питання про перехідні дієслова і вираження прямого додатка. Правопис прикладки Виконати 2 вправи на вивчення другорядних членів речення з підручника “Українська мова” для ПШ.

Ключові слова: прямий і непрямий додаток, узгоджені і неузгоджені означення, типи обставин.

План

- 1.Другорядні члени речення. Їх загальна характеристика.
- 2.Додаток. Типи і способи вираження додатка.
- 3.Узгоджене і неузгоджене означення. Прикладка.

- 4 .** Типи обставин та способи їх вираження.

Література

1. Бевзенко С.П., Литвин Л.П., Семеренко Г.В. Сучасна

- українська мова. Синтаксис. – К.: Вища школа, 2005. – С. 58 - 89.
2. Вихованець І.Р. Граматика української мови. Синтаксис. – К.: Либідь, 1993. – С. 215 – 278.
3. Каранська М.У. Синтаксис сучасної української літературної мови. – К., 1992. – С. 53 - 69, 74 - 86.
4. Олійник О., Шинкарук В., Гребницький Г. Граматика української мови. – К.: Кондор, 2008. – С. 323 - 343.
5. Слинсько ІІ., Гуйванюк Н.В., Кобилянська М.Ф. Синтаксис сучасної української мови. Проблемні питання. – К.: Вища школа, 1994. – С. 31 - 35.
6. Українська мова. Енциклопедія. – К.: Вид-во „Укр. Енциклопедія”, 2000. – С. 147 — 148, 391, 398.
7. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова. – К.: Літера, 2000. – С. 481 - 488.
8. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова. Модульний курс. – К.: Вища школа, 2007. – С. 623 - 626, 637 - 678.
9. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови. – К.: Академія, 2004. – С. 84 - 112.
10. Ющук І.П. Українська мова. – К.: Либідь, 2003. – С. 499 - 500, 512 - 523.
11. Януш Я.В. Сучасна українська мова. Курс лекцій. – К.: КНЕУ, 2005. – С.316 - 326.

Тезаурус

Другорядні члени речення – це члени речення, що пояснюють, уточнюють чи доповнюють значення головних членів речення або інших другорядних членів речення.

Додатком називається другорядний член речення, що означає предмет чи істоту, на які спрямована або поширюється дія чи якого стосуються стан, ознака.

Додатки відповідають на питання непрямих відмінків. За ними закріплена роль об'єкта дії у судженні.

Виділяють два типи додатка: прямий та непрямий.

Прямий – це додаток, що означає об'єкт, безпосередньо охоплений дією, процесом. Прямий додаток поєднується з перехідними дієсловами і виражається формами знахідного відмінка без прийменника, а також родового відмінка без прийменника, маючи значення «частина від цілого» або із запереченням (частка **не**) при

дієслові.

Непрямим називається додаток, який відноситься до неперехідних дієслів, іменників чи субстантивованих частин мови.

Означення – це другорядний член речення, що означає або вказує на якість, ознаку, властивість предмета, істоти, явища.

Означення відповідає на питання *який, чий, котрий?*. Сахається *розгублена душа, почувши раптом тихі кроки щастя* (Л.Костенко).

Узгодженим називається означення, яке виражається у тій самій граматичній формі роду, числа й відмінка, що й означуване слово. Узгоджене означення зв'язане з означуваним словом синтаксичним зв'язком повного узгодження (приклад див.вище).

Неузгодженим називається означення, яке не узгоджується з означуваним словом у граматичних формах роду, числа й відмінка. Неузгоджене означення поєднується з узгоджуваним словом синтаксичним зв'язком керування або (рідше) прилягання: *Я уп'юся цвітом калини на горбахоловецьких крутых* (Л.Первомайський).

Прикладка – це особливий вид означення, вираженого іменником або субстантивованою частиною мови.

Прикладка узгоджується з означуваним словом у числі й відмінку. Означуваним словом при прикладці виступає іменник: *Пахне хлібом і землею вогкій вітер-срібнокрил* (М.Рил.).

Обставина – це другорядний член речення, що означає якість дії, стану, ознаки, способи виконання дії.

Обставини способу дії – означають якість дії, стану, ознаки. Відповідають на питання як? яким способом? у якому стані?

Обставини місця – означають напрям, шлях руху, місце дії. Відповідають на питання – де? куди? звідки?

Обставини часу – означають час дії. Відповідають на питання коли? доки? відколи?

Обставини причини – означають причину, підставу дії. Відповідають на питання чому? через що? з якої причини?

Обставини мети – означають мету дії. Відповідають на питання для чого? з якою метою?

Обставини умови – означають умову, за якої відбувається дія. Відповідають на питання за якої умови?

Обставини допусту – означають стан, ознаку чи дію, що відбувається всупереч, наперекір чомуусь. Відповідає на питання незважаючи на що? наперекір чому?

Лекція 5

Тема

Односкладні речення

Мета: розглянути специфіку односкладних речень та особливості їх уживання в сучасній українській мові.

У результаті проведення лекції студенти повинні знати: типи односкладних речень.

Самостійна робота студентів: Односкладні речення у мовленні молодших школярів — спостереження. З'ясувати питання про історію інфінітивних речень. Опрацювати питання про стилістичне використання односкладних речень. З'ясувати питання про використання слів-речень у дитячому мовленні.

Ключові слова: синтаксис, односкладні речення, означенено-особове речення, неозначенено-особове, узагальнено-особове, безособове речення, номінативне, інфінітивне речення. Неповне речення. Контекстуальні, ситуативні, еліптичні речення. Слова-речення.

План

1. Односкладні речення. Специфіка односкладних речень.

2. Типи односкладних речень: означенено-особові, неозначенено-особові, узагальнено-особові, безособові, номінативні та інфінітивні речення.

3. Стилістичні функції односкладних речень.

4. Неповні речення. Їх типи та уживання.

5. Слова-речення.

Література

1. Бевзенко С.П., Литвин Л.П., Семеренко Г.В. Сучасна українська мова. Синтаксис. – К.: Вища школа, 2005. – С. 89 — 117.
2. Вихованець І.Р. Граматика української мови. Синтаксис. – К.: Либідь, 1993. – С. 102 - 105.
3. Горяний В.Д. Синтаксис односкладних речень. – К.: Радянська школа, 1984. – 127 с.
4. Каранська М.У. Синтаксис сучасної української літературної мови. – К.: НМК ВО, 1992. – С. 126 - 156.
5. Медушевський А.П. Курс сучасної української літературної мови.

- Синтаксис простого речення. – Вип. VI. – К.: Радянська школа, 1959. – С. 95 - 108.
6. Мельничук О.С. Розвиток структури слов'янського речення. – К.: Наукова думка, 1966. – 324 с.
 7. Москаленко Н.А. Односкладні речення: Лекція з курсу сучасної української літературної мови для студентів-заочників. – Одеса: Ізд-во Одеського ун-ту, 1965. – 30 с.
 8. Олійник О., Шинкарук В., Гребницький Г. Граматика української мови. – К.: Кондор, 2008. – С. 302 - 322.
 9. Слинько І.І., Гуйванюк Н.В., Кобилянська М.Ф. Синтаксис сучасної української мови. Проблемні питання. – К.: Вища школа, 1994. – С. 31 — 35 285-296.
 10. Сучасна українська мова / За ред. О.Д.Пономарева. – К.: Либідь, 1997. – С. 244 - 250.
 11. Українська мова. Енциклопедія. – К.: Вид-во „Укр. енцикл.”, 2000. – С. 377-378, 395 — 397, 562.
 12. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова. – К.: Літера, 2000. – С. 344 — 366, 527-533.
 13. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова. Модульний курс. – К.: Вища школа, 2007. – С.630 - 678.
 14. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови. – К.: Академія, 2004. – С. 112 - 146.
 15. Ющук І.П. Українська мова. – К.: Либідь, 2003. – С. 502 - 529.
 16. Януш Я.В. Сучасна українська мова. Курс лекцій. – К.: КНЕУ, 2005. – С.327 - 339.

Тезаурус

Односкладними називаються такі речення з одним головним членом, які для вияву повноти і своєрідного характеру свого змісту не потребують поповнення другим головним членом: **Заспіваймо пісню веселеньку про сусідку молоденівку** (Н.тв.).

Означене-особове - це односкладне речення, в якому головний член речення – дієслово у формі 1, 2 особи, теперішнього чи майбутнього часу, що вказує своїм особовим закінченням на конкретну особу - мовця: *Лугом іду, коня веду; По садочку ходжу – Кониченка воджу.*

Неозначене-особові речення - це речення, в яких головний член виражається формою дієслова 3 особи множини теперішнім, майбутнім чи минулім часом. Вони означають дію неозначеного суб'єкта: *Вулиці прикрасили новими ліхтарями.*

Узагальнено-особові речення - це речення, головний член якого найчастіше виражається формою 2 особою однини теперішнього або майбутнього часу, рідше – в інших формах, а дія стосується суб'єкта, який узагальнюється: *Від своєї тіні не втечеш.*

Безособові речення - це речення, у яких головний член означає процес або стан поза відношенням до суб'єкта: *Навколо було тихо і по-літньому тепло.* (Н.-Лев.).

Інфінітивні речення – це односкладні речення, у яких головний член виражається інфінітивом: *Не знати майбутнього, не знаючи минулого* (Н.тв.).

Номінативні речення - це односкладні речення, головний член яких виражений іменником або субстантивною частиною мови у називному відмінку: *Тиша. Спокій.*

Неповними називаються речення, в яких один або кілька членів речення відсутні і в той же час фіксуються свідомістю, тобто є зрозумілими. У **неповному** реченні відсутній хоча б один компонент, необхідний для розуміння змісту речення, який відновлюється з контексту або ситуації.

Контекстуальні речення - це такий тип неповних речень, в яких пропущений член речення встановлюється з контексту, тобто з попереднього чи наступного речення чи частини того ж самого складного речення.

Ситуативні неповні речення – це речення, у яких значення пропущеного члена речення усвідомлюється з конкретної обстановки, ситуації.

Еліптичні неповні речення (гр.*elleipsis* – упущення, нестача) – це такий тип неповних речень, у яких значення пропущених компонентів встановлюється зі змісту самого речення: *У небі сонце, перед нів – я* (М.Коц.).

Слова-речення – це синтаксично неподільні утворення, які передають реакції мовця на висловлення співрозмовника: *Hy! Так!* Інша назва – нечленовані речення.

Лекція 6

Тема Просте ускладнене речення. Однорідні члени речення

Мета: розглянути засоби ускладнення простого речення, однорідні члени речення та їх використання у текстах.

У результаті проведення лекції студенти повинні знати: структурні особливості простого ускладненого речення, однорідні члени речення.

Самостійна робота студентів: розглянути питання про розділові знаки при однорідних членах речення

Ключові слова: синтаксис простого речення, просте ускладнене речення. Однорідні члени речення.

План

1.Просте ускладнене речення. Засоби ускладнення простого речення.

2.Однорідні члени речення, їх загальна характеристика.

3. Однорідні підмети, їх узгодження з присудками.

4. Однорідні і неоднорідні означення.

5. Узагальнюючі слова при однорідних членах речення, розділові знаки при них

Література

1. Бевзенко С.П., Литвин Л.П., Семеренко Г.В. Сучасна українська мова. Синтаксис. – К.: Вища школа, 2005. – С. 124 - 130.
2. Вихованець І.Р. Граматика української мови. Синтаксис. – К.: Либідь, 1993. – С. 112 - 114.
3. Каранська М.У. Синтаксис сучасної української літературної мови. – К.: НМК ВО, 1992. – С. 103 - 115.
4. Медушевський А.П. Курс сучасної української літературної мови. Синтаксис простого речення. – Вип. УІ. – К: Радянська школа, 1959.
5. Мельничук О.С. Розвиток структури слов'янського речення. – К.: Наукова думка, 1966. – 324 с.
6. Олійник О., Шинкарук В., Гребницький Г. Граматика української мови. – К.: Кондор, 2008. – С. 372 - 395.
7. Слинико І.І., Гуйванюк Н.В., Кобилянська М.Ф. Синтаксис сучасної української мови. Проблемні питання. – К.: Вища школа, 1994. – С. 317 - 319.
8. Сучасна українська мова / За ред. О.Д.Пономарєва. – К.: Либідь, 1997, – С. 273.
9. Українська мова. Енциклопедія. – К.: Вид-во „Укр. енцикл.”, 2000. – С. 394 -395.
10. Український правопис. – К.: Наукова думка, 1998. – параграф 118 - 121.

11. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова. – К.: Літера, 2000. – С. 534 - 544.
12. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова. Модульний курс. – К.: Вища школа, 2007. – С.679 - 685, 698 - 730.
13. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови. – К.: Академія, 2004. – С. 150 - 160.
14. Ющук І.П. Українська мова. – К.: Либідь, 2003. – С. 530 - 540.
15. Януш Я.В. Сучасна українська мова. Курс лекцій. – К.: КНЕУ, 2005. – С. 344 - 351.

Тезаурус

Просте речення може ускладнюватись таким ускладнюючими компонентами:

1. Однорідними членами речення.
2. Відокремленими членами речення.
3. Звертаннями.
4. Вставними і вставленими компонентами.

Однорідними називають такі члени речення, яким властиві три єдині ознаки:

- а) відносяться до одного й того ж члена речення,
- б) об'єднані одними й тими ж синтаксичними відношеннями,
- в) виконують одну й ту ж синтаксичну роль:

А треба жити, якось треба жити.

Це зветься досвід, витримка і гарант.

I наперед не треба ворожити.

I за минулим плакати не варти (Л.Костенко).

Однорідними можуть бути прості і складені підмети: **У селі залишилися старі, немічні і діти**

При однорідних підметах присудок може бути як в однині, так і в множині.

Узгодження присудків з однорідними підметами залежить від таких умов:

- а) порядок слів;
- б) значення сполучників;
- в) лексичне значення підметів або присудка.

Однорідними називаються означення, які відносяться безпосередньо до одного й того ж слова і означають споріднені ознаки.

Однорідними є означення:

1. означення-синоніми.
2. означення-антоніми.
3. означення-епітети.
4. означення-прикметники + дієприкметники.
5. означення, поєднані сполучниками.
6. У постпозиції можуть стати однорідними такі означення, що у препозиції були неоднорідними: *Вклоняється додолу береза струнка, молода // Струнка, молода береза вклоняється додолу.*

Узагальнюючими називають слова, які об'єднують в одну групу перелічувані предмети, ознаки, дії і т.п.

Лекція 7

Тема Відокремлені члени речення

Мета: розглянути відокремлення, умови відокремлення, відокремлення означень, додатків та обставин.

У результаті проведення лекції студенти повинні знати: способи вираження відокремлених членів речення, їх умови відокремлення та стилістику.

Самостійна робота студентів: опрацювати питання про розділові знаки при відокремлених членах речення.

Ключові слова: синтаксис простого речення, відокремлені означення, додатки, обставини, уточнюючі компоненти.

План

1. Відокремлення, умови відокремлення. Відокремлені члени речення.
2. Відокремлені та невідокремлені означення.
3. Відокремлені додатки. Розділові знаки при них.
4. Відокремлені обставини. Розділові знаки при них.
5. Уточнюючі звороти та слова у складі простого речення.

Пунктуація при уточнюючих словах і зворотах.

Література

1. Бевзенко С.П., Литвин Л.П., Семеренко Г.В. Сучасна українська мова. Синтаксис. – К.: Вища школа, 2005. – С. 133 - 140.
2. Каранська М.У. Синтаксис сучасної української літературної мови. – К.: НМК ВО, 1992. – С. 86 - 103.
3. Медушевський А.П. Курс сучасної української літературної мови. Синтаксис простого речення. – Вип. УІ. – К.: Радянська

- школа, 1959.
4. Мельничук О.С. Розвиток структури слов'янського речення. – К.: Наукова думка, 1966. – 324 с.
 5. Олійник О., Шинкарук В., Гребницький Г. Граматика української мови. – К.: Кондор, 2008. – С. 418 - 444.
 6. Слинько І.І., Гуйванюк Н.В., Кобилянська М.Ф. Синтаксис сучасної української мови. Проблемні питання. – К.: Вища школа, 1994. – С. 319 - 375.
 7. Сучасна українська мова / За ред. О.Д.Пономарєва. – К.: Либідь, 1997, – С. 280 - 291.
 8. Українська мова. Енциклопедія. – К.: Вид-во „Укр. енцикл.”, 2000. – С. 74 - 76.
 9. Український правопис. – К.: Наукова думка, 1998. – параграф 118 - 121.
 10. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова. – К.: Літера, 2000. – С. 544 - 564.
 11. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова. Модульний курс. – К.: Вища школа, 2007. – С.685 - 690, 698 - 730.
 12. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови. – К.: Академія, 2004. – С. 160 - 166.
 13. Ющук І.П. Українська мова. – К.: Либідь, 2003. – С. 541 - 552 .
 14. Януш Я.В. Сучасна українська мова. Курс лекцій. – К.: КНЕУ, 2005. – С. 351 - 359.

Тезаурус

Відокремленими називаються другорядні члени речення, виділені в реченні інтонаційно для посилення їх значення.

Відокремленням називається смислове та інтонаційне виділення другорядних членів речення для надання їм більшої самостійності в реченні: *Ось вечір йде, накинувши рожевого плаща* (Шекспір).

Учені виділяють:

обов'язкові відокремлення – зумовлені структурою речення. Обов'язковими відокремленнями є відокремлені означення і прикладки до особових займенників;

факультативні відокремлення – це відокремлення, які залежать від волі автора (вважає І.Ющук). К.Шульжук зазначає, що до факультативних відокремлень входять порядок слів, поширеність членів речення та смислове навантаження.

Відокремленими можуть бути тільки другорядні члени речення.

Лекція 8

Тема Вставні та вставлені компоненти. Звертання

Мета: розглянути вставні і вставлені слова, словосполучення та речення; звертання та вокативні речення.

У результаті проведення лекції студенти повинні знати: значення та уживання вставних і вставлених слів, словосполучень та речень; звертань та вокативних речень.

Самостійна робота студентів: з'ясувати типи вставних компонентів за значенням та розділові знаки при вставних і вставлених компонентах..

Ключові слова: синтаксис простого речення, вставні і вставлені слова, словосполучення та речення; звертання та вокативні речення.

План

1. Смислові функції вставних і вставлених конструкцій, їх різновиди за значенням.
2. Пунктуація при вставних і вставлених словах, словосполученнях і реченнях.
3. Значення і способи вираження звертання. Місце звертання у реченні.
4. Пунктуація при звертанні. Стилістичні особливості звертання.
5. Вокативне речення.

Література

1. Бевзенко С.П., Литвин Л.П., Семеренко Г.В. Сучасна українська мова. Синтаксис. – К.: Вища школа, 2005. – С. 140 - 145.
2. Вихованець І.Р. Граматика української мови. Синтаксис. – К.: Либідь, 1993. – С. 276 - 277.
3. Каранська М.У. Синтаксис сучасної української літературної мови. – К.: НМК ВО, 1992. – С. 159 - 166.
4. Медушевський А.П. Курс сучасної української літературної мови. Синтаксис простого речення. – Вип. УІ. – К.: Радянська школа, 1959.
5. Мельничук О.С. Розвиток структури слов'янського речення. – К.: Наукова думка, 1966. – 324 с.
6. Олійник О., Шинкарук В., Гребницький Г. Граматика

- української мови. – К.: Кондор, 2008. – С. 4406 - 417.
7. Слинько І.І., Гуйванюк Н.В., Кобилянська М.Ф. Синтаксис сучасної української мови. Проблемні питання. – К.: Вища школа, 1994. – С. 363 - 403.
 8. Сучасна українська мова / За ред. О.Д.Пономарєва. – К.: Либідь, 1997, – С. 297 - 303.
 9. Українська мова. Енциклопедія. – К.: Вид-во „Укр. енцикл.”, 2000. – С. 83 -84.
 10. Український правопис. – К.: Наукова думка, 1998. – параграф 118, п. 11.
 11. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова. – К.: Літера, 2000. – С. 569 - 581.
 12. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова. Модульний курс. – К.: Вища школа, 2007. – С. 694 - 698, 698 - 730.
 13. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови. – К.: Академія, 2004. – С. 166 - 171.
 14. Ющук І.П. Українська мова. – К.: Либідь, 2003. – С. 559 - 560 (дуже поверхово!).
 15. Януш Я.В. Сучасна українська мова. Курс лекцій. – К.: КНЕУ, 2005. – С. 361 - 363.

Тезаурус

Вставними називаються слова, словосполучення і речення, які виявляють ставлення мовця до висловлюваного і виражают різні модальні значення – сумніву, впевненості тощо

За модальним значенням виділяють такі вставні компоненти, що виражают:

1. Впевненість, достовірність: *безперечно, без сумніву, зрозуміло, розуміється, звичайно, звісно, ясно, природно, певна річ*, а також вставне речення *немає сумніву*:

2. Невпевненість, непевність: *очевидно, видно, може, мабуть, певне, певно, напевне, здається*.

3 Вказують на джерело повідомлення, уточнюють авторство сказаного: *кажуть, як підкresлював (хтось), на його думку, за даними (чиїмсь), по-моєму, по-твоєму, бачу, як повідомляють*.

4. Вказують на зв'язок між думками: вирізnenня повідомлюваного серед інших фактів: *передусім, перш за все, потім, нарешті*; вирізnenня й наголошення на тому, що сказане є підсумком: *отже, нарешті, таким чином, словом, виходить, значить* (але не сленгове КОРОЧЕ).

5. Для позначення діалогізації мовлення: для привернення уваги співрозмовника: *по-перше, до речі, розумієте, як бачите, якщо хочете, слово честі* та ін.

Вставленими називаються слова, словосполучення чи речення, які надають висловленню нового повідомлення, принагідного зауваження.

Література

1. Бевзенко С.П., Литвин Л.П., Семеренко Г.В. Сучасна українська мова. Синтаксис. – К.: Вища школа, 2005. – С. 130 - 133.
2. Каранська М.У. Синтаксис сучасної української літературної мови. – К.: НМК ВО, 1992. – С. 146 - 150.
3. Медушевський А.П. Курс сучасної української літературної мови. Синтаксис простого речення. – Вип. УІ. – К.: Радянська школа, 1959.
4. Мельничук О.С. Розвиток структури слов'янського речення. – К.: Наукова думка, 1966. – 324 с.
5. Олійник О., Шинкарук В., Гребницький Г. Граматика української мови. – К.: Кондор, 2008. – С. 396 - 405.
6. Слинико І.І., Гуйванюк Н.В., Кобилянська М.Ф. Синтаксис сучасної української мови. Проблемні питання. – К.: Вища школа, 1994. – С. 319 - 375.
7. Сучасна українська мова / За ред. О.Д.Пономарева. – К.: Либідь, 1997, – С. 291 - 297.
8. Українська мова. Енциклопедія. – К.: Вид-во „Укр. енцикл.”, 2000. – С. 82, 184 - 185.
9. Український правопис. – К.: Наукова думка, 1998. – параграф 117, п. 3; 118, п. 8,9.
10. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова. – К.: Літера, 2000. – С. 564 - 568 (добре розглянуто розділові знаки при звертанні).
11. Шкуратяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова. Модульний курс. – К.: Вища школа, 2007. – С.691 - 694, 698 - 730.
12. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови. – К.: Академія, 2004. – С. 146 - 150, 171 - 181.
13. Ющук І.П. Українська мова. – К.: Либідь, 2003. – С. 553 - 559.
14. Януш Я.В. Сучасна українська мова. Курс лекцій. – К.: КНЕУ, 2005. – С. 359 - 361.

Тезаурус

Звертанням називається слово або сполучення слів, що означають істоту чи неістоту, до яких звернена мова: *Ой, дівчина, чия ти, чия ти? Чи не вийдеши гуляти?* (Н.тв.).

Вокативні речення – це звертання, які в комунікативному відношенні виконують функцію речень.

Практичні заняття

Практичне заняття 1

Синтаксис. Словосполучення

Мета: розглянути словосполучення як будівельний матеріал для речення. Виробити навички аналізу словосполучень.

Студенти повинні знати: предмет і завдання синтаксису, сурядні та підрядні словосполучення.

Студенти повинні вміти: визначати словосполучення за різними параметрами класифікації, ділити речення на словосполучення, аналізувати словосполучення за схемою, утворювати словосполучення за поданими схемами.

Самостійна робота студентів: Робота зі словником фразеологізмів – навести і проаналізувати 4 фразеологічні словосполучення. Виконати 3 вправи на словосполучення іменників і прикметників з підручника “Українська мова” для ПШ. Спостереження за типами словосполучень у творах для дітей: виписати 5-6 речень з творів для дітей, поділити їх на словосполучення. Проаналізувати словосполучення за схемою вправи 5.

План

1. Синтаксис як розділ граматики.
2. Словосполучення.
3. Лексичні, фразеологічні та синтаксичні словосполучення.
4. Сурядні та підрядні словосполучення. Прості та складні словосполучення.
5. Типи синтаксичних словосполучень за смысловими відношеннями між компонентами.
6. Типи словосполучень за стрижневим словом.
7. Типи підрядного зв’язку у словосполученні.

Практичні завдання

Вправа 1. Виділити синтаксичні, лексичні, фразеологічні словосполучення.

Волоський горіх, працювали швидко, бити байдики, бити ноги, будова речення, складна будова, довгі вії, чорне волосся, Чорний ліс, п'ятами накивати, чорний день, кивати головою, великий вогонь, антонів вогонь, пекти раки, пекти картоплю, День матері, День подяки, день народження, справа просувається, ламати руки, ламати плани, ламати гілля.

Вправа 2. Поділити словосполучення за смисловими відношеннями між їх компонентами.

Ріki Європи, вивчає філософію, прокинутися пізно, радісний день, готується до заняття, плавати в океані, зробити наперекір, запустити супутник, мрію про канікули, голос матері, радість перемоги, любити волю, художній твір, виправляти помилки, дуже пізно.

Вправа 3. Встановити словосполучення за стрижневим словом.

Крило літака, новий прилад, потрібний людям, рожевий від сонця, вдвічівищий, п'ятий від кінця, познайомились у Карпатах, обов'язок перед матір'ю, один з нас, повернутися затемна, котрийсь з хлопців, тринадцяте квітня, складати іспит, хтось з учнів, далеко від міста, відпочили в лісі, набагато краще, дещо запізно, танцювати пристрасно, зовсім білий.

Вправа 4. Розбити речення на словосполучення. Визначити у словосполученнях смислові відношення між компонентами та встановити словосполучення за стрижневим словом:

1. Четвертий день гарячий суховій глухо дзвенить піском у помутнілі шишки (О.Олесь)

2. Спілка письменників України провела літературний вечір про Наталену Королеву – українського белетристіста.

3. Яблуневі долоні прозоро застигли в загусаючому жнивному повітрі тихими примарами (А.Мал.)

4. Споконвіку в народі існував звичай ніколи не викидати вже не потрібну до вжитку колиску (В.Ск.).

5. Дві хмароньки пливли кудись в убраний золотім і мовччи зупинилися над краєм чарівним (О.Олесь).

6. Високо-високо під вечірнім небом пролетіли табуном дикі гуси (І.Н.-Лев.).

Вправа 5. Проаналізувати словосполучення за схемою:

1. Тип словосполучення за стрижневим словом.

2. За смисловим відношенням між компонентами.

3. Тип підрядного зв'язку.

Вітати гостей, думати про море, твори Шевченка, весняний вітер, доручати справу, нечітка тінь, їхати до міста, приїхати додому, допомогти дітям, відпочинок у літку, незабутня зустріч, мандрівка восени, зустрічі з друзями, гідний пошани, написати повісті, п'ятий день, голосно розмовляти, завдячуємо долі, любити малювати.

Запитання для самоконтролю

- 1. Які словосполучення називаються синтаксичними?**
- 2. Які сполучення слів належать до лексичних та фразеологічних?**
- 3. Як поділяються словосполучення за смисловими відношеннями?**
- 4. Як поділяються словосполучення за стрижневим словом?**
- 5. Які типи підрядного зв'язку існують у словосполученнях?**
- 6. Які є види узгодження?**
- 7. Які види керування Ви знаєте?**
- 8. Що називається приляганням?**

Практичне заняття 2

Речення

Мета: розглянути різні аспекти речення та типи речень. Розвинути навички аналізу речень за різними параметрами класифікацій.

Студенти повинні знати: типи речень відповідно до різних аспектів класифікації речень.

Студенти повинні вміти: визначати типи речень, складати речення та вводити їх у тексти.

Самостійна робота студентів: Виписати зразки різних типів речень з читанок для ПШ. З'ясувати питання про актуальне членування речення – посібник 15 за списком. Проаналізувати 5 правил на вивчення іменника і дієслова з підручників “Українська мова” для початкової школи з точки зору актуального членування речень.

План

1. Речення як синтаксична одиниця.
2. Речення і судження.
3. Ознаки речення.
4. Класифікація речень.

5. Типи речень.
6. Комуникативний аспект вивчення речення.
7. Актуальне членування речення. Речення і висловлення.
8. Порядок слів у реченні.

Практичні завдання

Вправа 1. Визначити речення за метою висловлення.

1. За вікнами шумлять вітри...
Про що шуміть вітрам зимою?
Нехай живе дух неспокою!
За вікнами шумлять вітри.
2. О земле-мати! В зоряній судьбі вітаю материнство я в тобі!
3. З хати вийшов дід. Думає про внуків. Та чи сплять вони зараз на чужій стороні?
4. Не скласти ціні скарбам, розсипаним на річкових левадах!
5. У чому полягає чар коломийки? Це й донині залишається таємницею для тих, хто бачить цей танець, для тих, хто танцює.

Вправа 2. Визначити стверджувальні і заперечні речення.

1. Спини мене, отямся і отям! Така любов буває раз в ніколи (Л.Костенко).
2. Добре діло не буде забуте (Н.тв.).
3. Музикант не міг не приєднатись до загального співу.
4. Ми ніколи не забудемо імена героїв (З газ.).
5. Хто краще за матір знає тебе? (З газ.).
6. Брехливих людей я одверто не люблю.
7. Останній харчі не собі (П.М.).
8. Неук спотикається і на простому (Н.тв.).
9. Твій вигляд якийсь нездоровий і викликає настороженість.
10. Ні долі, ні волі у мене нема... (Л.У.).
11. Не в гроших щастя (Н.тв.).
12. Нездара робить все кілька разів, а меткий – раз (Н.тв.).
13. Любімо рідну землю, любімо, як матір!..

Вправа 3. Визначити тип питальних речень.

1. Чи зможе швидко забути земля зухвале ставлення до себе?
2. Чи житиме дерево без кореня?
3. Хто кращу, ніж народ, пісню зуміє скласти?
3. Хто поверне в рабство дух свободи?

Вправа 4. Дати характеристику простих речень за схемою:

1. Складне – просте.
2. Стверджувальне – заперечне.
3. За метою висловлювання.
4. За емоційним насиченням.
5. Двоскладне – односкладне.
6. Поширене – непоширене.
7. Повне – неповне.

Мазепа був надзвичайним чарівником. Ніхто й ніколи не міг витримати його чару. Гоноровиті польські магнати і елегантні

французи складали перед ним зброю. У чому полягав його чар? Це залишається таємницею для нашадків. Але одне добре відоме: міг говорити з кожним його мовою. Чи його розуміли? Так, бо мав той талант великої людини. Відбулося побачення Мазепи і з Петром, і Мазепа переміг! (За І.Борщаком)

Запитання для самоконтролю

- 1. Дати визначення речення. У чому полягає співвідносність понять судження та речення?**
- 2. Назвати ознаки речення.**
- 3. Що означає предикативність як ознака речення?**
- 4. Охарактеризувати модальність як ознаку речення.**
- 5. Розкрийте питання про стверджувальні та заперечні речення і формальні засоби заперечності в них.**
- 6. Як поділяються речення за метою висловлювання?**
- 7. Розкрийте питання про типи речень за емоційним насиченням.**

Практичне заняття 3

Головні члени речення

Мета: розглянути головні члени речення. Виробити навички аналізу різних структурних типів підмета і присудка.

Студенти повинні знати: визначення підмета та присудка, їх структурні типи та способи вираження.

Студенти повинні вміти: визначати структурні типи та способи вираження підмета і присудка, складати речення з різними структурними типами підмета й присудка.

Самостійна робота студентів: Виконати усі вправи на вивчення підмета та присудка з підручника “Українська мова” для ПШ; підготувати повідомлення про типи підмета і присудка у творах для позакласного читання, призначених для опрацювання у початковій школі.

План

1.Загальна характеристика членів речення. Підмет як головний член речення.

- 2.Типи підмета.
- 3.Способи вираження простого та складеного підмета.
4. Присудок як головний член речення.
- 5.Типи присудка.

6. Простий присудок та способи його вираження.
7. Простий ускладнений присудок.
8. Складений іменний присудок. Тире на місці нульової зв'язки.
9. Складений дієслівний присудок.
10. Кореляція між підметом і присудком

Практичні завдання

Вправа 1. Визначити тип підмета. Охарактеризувати спосіб його вираження.

1. Петро зі старостами сидів на лаві (М.Коц.). 2. І ми з Денисом на знак згоди киваємо головами (А.Гол.). 3. Я з тобою ані разу за руку не взявся. Я тобою, як зорею, з землі любувався (В.Стеф.). 4. Мотря та Софія місили тісто (І.Н.-Лев.). 5. Нічим не потьмарене мое вчора, не передбачене наперед мое завтра (Корн.). 6. Кожен з нас повинен мати в серці іскру добра (В.Шексп.). 7. На полях уже зібрано пшеницю. 8. На полях уже зібрана пшениця. 9. Україна моя – це мій спокій і радість моїх дітей. 10. На стіні висіло „Ласково просимо!”. 11. Прокинулось усе. 12. Обізвалась трава голосами тисячі своїх жильців (П.М.). 13. Горласті півні протягли своє „ку-ку-рі-ку!” (П.М.). 14. Кожен з нас повинен дбати про мову (П.Чур.). 15. Поезія – то мова душі людської (І.Цопа). 16. Андрій Дмитрович Сахаров першим усвідомив глобальну погибель від ядерної зброї і почав боротися проти озброєння (З газ.). 17. «Диво калинове» Дмитра Білоуса – це наша духовна історія (І.Кирпель). 18. Боятися вовка – в ліс не ходити (Н.тв.).

Вправа 2. Виділити складені підмети, охарактеризувати спосіб їх вираження.

1. У Лондонському університеті українська мова впроваджена як факультатив. 2. У Великобританії проживає тридцять тисяч українців. 3. На даху сиділа зграйка горобців. 4. Кілька учасниць вибули вже після першого туру конкурсу. 5. Першими українськими емігрантами вважаються дванадцять родин, що оселилися в 1897 р. в місцевості Апостолеус. 6. За переписом населення 1981 року близько вісімдесяти шести відсотків канадців українського походження народжені в Канаді. 7. Якщо в 1931 р. українську мову вважали рідною дев'яносто три відсотки української етнічної групи, то в 1991 році рідною визнали лише дев'ятнадцять відсотків українців. 8. Президія Верховної Ради України формується з народних обранців (З газ.). 9. І кожен з нас те знав: пощади нам не буде (І. Фр.).

Вправа 3. Виділити прості присудки. Визначити їх морфологічне вираження.

1. На засланні Тарас Шевченко зустрівся з польськими вигнанцями (О.Іваненко). 2. Лиш боротись — значить жити (Н.тв.). 3. Дорога в'ється вгору (І.Н.-Лев.). 4. Думав, думав Кармелюк, та й придумав, як допомогти товаришеві (М.Вовчок). 5. Давайте прощати один одному провини. 6. А Кайдашиха взяла та й витягла з борщу курку (І.Н.-Лев.).

Вправа 4. Виділити присудки, визначити їх тип.

1. У світі хай панує мир! (М.Рил.). 2. Падав, падав минулорічний сніг... 3. Я схопився та давай спересердя стукати в двері (І. Н.-Лев.). 4. Кожному хтось повинен відчинити двері, кожного хтось повинен чекати (Ст.). 5. Поезія — то мова душі людської. 6. Казка — це свіжий вітер дитячих мрій. 7. Тільки казка може роздмухати вогник фантазії. 8. Збагнути всю глибину історії — це благородне покликання (з тв. І.Цюпі). 9. Людина, байдужа до рідної мови, — дикун. 10. Вона шкідлива вже тому, що байдужість до мови пояснюється її цілковитою байдужістю до минувшини. 11. А без минувшини не пропустить дорога в майбутнє (К.Паустовський). 12. Мова — знаряддя мислення. 13. Поводитися з мовою як-небудь — значить і мислити як-небудь (О.Толстой). 14. Люди повинні більше дивитися на Стокари, на Чумацький шлях. Від цього вони стають романтичнішими (Ст.). 15. Вчитель і садівник — то одне й те ж (І.Цюпа). 16. Я готовий винести всі випробування (Зб.). 17. Лаврін кинувся допомагати батькові (І.Н.-Лев.). 18. Дуб підняв сухуваті руки, сині краплі ловив, ловив (Мал.). 19. Отари сірих хмар лежать безрушно й сонно (Кащ.). 20. Я вмію дорожити всім, що в пам'яті не стерте (Олесь). 21. Журився, журився козак, а далі й заснув (Н.тв.).

Вправа 5. Визначити, які саме присудки утворюють складний (комбінований) присудок у реченнях.

1. Хотіла б я піснею стати у цю хвилину ясну. 2. Ніби чекаю, що вода має зробитися соленою. 3. Втомлений він стояв біля веранди. 4. Я ішов останній. 5. Сонцем хотів би я стати. 6. Поезія повинна бути чиста. 7. Олена не могла залишатися спокійною та байдужою.

Вправа 6. З'ясувати особливості кореляції підмета і присудка.

1. Ревів Дніпро, і блискавиці падали в ріку (Рил.). 2. Стандарти освіти розробило МОН України. 3. Жило-було двоє мишенят — Круті і Верть — та півник Голосисте Горлечко (Н.тв.). 4. Батько з матір'ю вийшли зустрічати молодих. 5. Багато прекрасних талановитих людей народилося на Прикарпатті (З газ.). 6. Ми посадимо місто-сад і будемо жити у ньому. 7. Щоранку він гуляв з братиком у саду. 8. Більше десяти тисяч людей

зібралося на віче. 9. Дід був людина малописьменна (Довж.).

Запитання для самоконтролю

- 1. Дати визначення підмета.**
- 2. Якими засобами виражається простий підмет?**
- 3. Якими засобами виражається складений підмет?**
- 4. Назвіть способи вираження простого присудка.**
- 5. Якими засобами може бути ускладнений простий присудок?**
- 6. Дайте визначення складеного іменного присудка.**
- 7. Дайте визначення складеного дієслівного присудка.**
- 8. Назвіть випадки уживання тире на місці нульової зв'язки при іменному складному присудку.**

Практичне заняття 4

Другорядні члени речення. Додаток. Означення. Обставини

Мета: розглянути координацію підмета з присудком і типи та способи вираження додатка, означення, обставини. Розвинуті навички аналізу другорядних членів речення (додатка).

Студенти повинні знати: види і способи вираження додатка, означення та обставини.

Студенти повинні вміти: визначати головні і другорядні члени речення, знаходити й аналізувати додаток,, означення та обставини, поширювати речення другорядними членами речення різних типів.

Самостійна робота студентів: прослідкувати зв'язок питання про перехідні дієслова і способи вираження прямого додатка. Опрацювати правопис прикладки Виконати вправи на вивчення другорядних членів речення з підручника “Українська мова” для ПШ .

План

- 1..Другорядні члени речення. Їх загальна характеристика.
- 2Додаток. Типи і способи вираження додатка
3. Означення, його типи. Прикладка.
4. Типи обставин.

Практичні завдання

Вправа 2. Виділити додатки, визначити їх тип та спосіб вираження.

1.Чому ми все рідше називаємо гостинцями шляхи?

(С.Пушик). 2. Скорбота Шевченкова нерозлучна була протягом усього його життя з непохитною вірою у світле майбутнє (М.Рильський). 3. Вийшли ми орати перелоги і спони в'язати золоті (М'яст). 4. Тільки багата мова може надійно забезпечувати засвоєння другої мови. Творчий розвиток мовної особистості забезпечується найдовніше рідною мовою. Це відбувається за умови наявності можливостей активного використання всіх мовних стилів (Ж-л „Мовознавство“). 5. Везе Марко Катерині сукна дорогого (Т.Ш.). 6. Так чого ж ти сльозами умиваєшся? Так ти прислухайся до серця моого! Але мені на поміч далеке небо дало і рій думок легких (О.Олесь). 7. Після Покрови Кайдашиха витягла з скрині два сувої полотна (І.Н.-Лев.). 8. Він вслушався в душу цієї людини і намагався її розгадати (І.Багряний). 9. Козацька могила є уособленням усієї землі української (З журн.).

Вправа 2. Визначити родовий додатка або родовий означення у словосполученнях.

Прибирання квартири, слухання музики, поливання квітів, хвилина мовчання, епоха перебудови, час сподівань, роки дитинства, краса душі, творці краси, успіхи хліборобів, добування вугілля, утвердження ідеалів, вишивки майстринь, працівники освіти, час сподівань, проміння сонця, птахи Прикарпаття, виховання молоді, виховання матері, справа життя, повчання батька, навчання дітей, мужність героя, цвіт акації, будинок учителя, джерело знань, тепло весни, рух уперед, виконання твору, бажання грати, виконання артиста, праця вручну.

Вправа 3. Виконати повний синтаксичний аналіз речень (дати загальну характеристику речення, розібрати за членами речення).

Історія була несправедливою до Дмитра Вишневецького. Він увійшов у народні думи під іменем Байди – безтурботного гультіпаки. Однак цей мудрий чоловік зумів зібрати разом розрізнені козацькі ватаги і спорудив на острові Хортиця великий замок. Цей замок став першою козацькою фортецею. Іменем Вишневецького відкривається галерея славних українських гетьманів.

Польська шляхта не клопоталася захистом українців від кримських татар. Щороку тут з'являлася орда. Україна лежала розтоптана під копитами татарських коней. Дмитро Вишневецький намагався не тільки відбивати напади ворога. Він вирішив взагалі покласти край татарському й турецькому пануванню в південних степах України. Зібравши військо, він організував сміливі походи на турецькі фортеці у Чорному морі. Тепер ординці вже не могли

безкарно гуляти по нашій землі. Вони надзвичайно остерігалися Вишневецького. Слава про нього швидко розійшлася по всій Україні (М.Слабошицький).

Вправа 4. Знайти і виділити означення, визначити його тип та спосіб вираження.

1.Золоті верболози розплели свої коси, в небі райдуги-арки горять (Каш.). 2. Срібний березень постукує у двері (М.П.). 3. Професійний педагог, патріот і гуманіст, Степан Васильченко може бути уособленням того, що ми вкладаємо в поняття народний учитель (Гонч.). 4. Приїхав Остап із далекого містечка. У школі він виявив не тільки високі здатності в науках, а й захопився читанням усієї літератури убогої сільської читальні (О.Слісаренко). 5. Він звернувся до парубків з проханням доглянути його коні (Коц.). 6. Юрій Яновський був людиною з витонченими рисами обличчя і неповторною манерою жартувати (З журн.). 7. Батькове рішення відправити сина вчитися приголомшило всю сім'ю. 8. Не сон-трава на могилі вночі процвітає, то дівчина заручена калину саджає (Т.Ш.). 9. Ото сестри-чарівниці – отій тополі (Т.Ш.). 10. Джерело холодної води било із скали серед зломів граніту. 11. Із лісної гущі порою доходив голос зозулі та стукіт дятла. 12. Настрій невисловленої краси спливав на людину. 13. Серед цієї мальовничої картини стояв сімдесятилітній пустельник, високий чоловік зі суворим лицем та великими руками вояка. На ньому був довгий, темного сукна кобеняк. З-під порозтинаного кобеняка видно було рубець грубої сорочки (Ю.Опільський).

Вправа 5. Написати текст під диктовкою. Провести самоперевірку. Виділити в тексті узгоджені та неузгоджені означення. Виконати морфологічний аналіз підкреслених слів.

Над рікою і лісом засиніло небо: здалеку-предалеку, погуркуючи та поблискуючи, накочувала гроза. Потемніла вода в річці, зашуміли дерева, заметались птахи, а лелеки лячно замахали крильми то тут, то там по лісових болітцях.

І враз усе стихло. Стогін лісу подався далі й далі, від грози. У височині сухо шелеснуло, синьо спалахнула річка, і ліс засяяв синьо. То хмара, чорна і низька, пустила із себе першу стрілу-бліскавицю. У надрах хмари зарокотало, спершу неголосно й нестрашно, а далі голосніше й потужніше. І раптом ліс охнув від жаху – так по ньому вдарило згори. Аж тоді прокинувся в своєму дуплі сич-громовик. Прокинувся, заворушив крильми, видряпався з дупла і пішов по гілці сухого береста вгору та вгору, сонно поводячи туди-сюди головою.

Дощ мив йому маленькі гострі вушка, спинку та крила і лоскотав клинчик хвоста. Краплі води котились но кривому дзьобові і скапували вниз. Бліскавиці пролітали йому над самісінькою головою, громи котилися по його спині й розбивались на грошенята. Знову вродився вітер, похитнув сича на кінчику гілки, і сич зареготав з нього (Г. Тютюнник).

Вправа 6. Підкреслити обставини, визначити їх тип та спосіб вираження.

1. А над селом встають погожі ранки у своїй нев'янучій красі (О.Донч.). 2. Невимовно красиві степи запорізькі у пору початку жнив. Родючі поля запорізькі. Цього літа заколосились вони нечувано буйним врожаєм. Дивишся на масиви оці неозорі, і легко стає на душі. Вдень небо над тобою уже не озлоблене бліскавицями, а лагідне. Воно теж радіє небаченому на цій землі урожаю. У такі хвилини зовсім зникає реальність загрози (Я.Баш). 3. Незважаючи на погану погоду, біля освітленого під'їзду театру панувало пожвавлення (В.Соб.). 4. А Чіпка, наперекір світові, якийсь веселий, радий (П.М.). 5. Незважаючи на обставини життя, Карпо Тобілевич зміг дати значну освіту всім членам своєї сім'ї (І.Фр.). 6. Батько зопалу напустився на сина з докорами за лінъкуватість (І.Н.Лев.). 7. Не з кохання одружився Свирид на молодій удовиці (В.Ст.).

Запитання для самоконтролю

- 1. Дати визначення присудка.**
- 2. Охарактеризувати способи вираження складеного дієслівного присудка.**
- 3. Який присудок називається складеним іменним?**
- 4. Охарактеризувати способи вираження складеного іменного присудка.**
- 5. У яких випадках узгоджується підмет з присудком в роді та особі?**
- 6. Як узгоджується підмет з присудком у формі числа? 1. Що таке означення?**
- 7. Розкрити питання про спосіб вираження узгоджених означень.**
- 8. Як виражаються неузгоджені означення?**
- 9. Що називається прикладкою?**
- 10. Назвіть типи обставин.**

11. Який член речення називається обставиною?

12. Якими засобами виражається обставина допусту? 13. Які типи додатка Ви знаєте?

Практичне заняття 5

Односкладні речення. Неповні речення. Слова-речення

Мета: розглянути типи односкладних речень

Студенти повинні знати: структурні особливості односкладних речень, їх типи.

Студенти повинні вміти: визначати типи односкладних речень.

Самостійна робота студентів: Підготувати повідомлення про односкладні речення у дитячому мовленні. Опрацювати питання: 1. Розвиток інфінітивних речень. 2. Стилістичне використання односкладних речень. З'ясувати питання про використання слів-речень у дитячому мовленні.

План

1. Специфіка односкладних речень.
2. Типи односкладних речень: означенено-особові, неозначенено-особові, узагальнено-особові.
3. Стилістичні функції односкладних речень.
4. Неповні речення. Типи неповних речень.
5. Слова-речення. Їх уживання.

Практичні завдання

Вправа 1. Визначити означенено-особові та неозначенено-особові односкладні речення. Вказати морфологічне вираження головного члена речення.

1. Машка-венгерка – звали її в плавнях (Гонч.). 2. Треба вміти віддати за Вітчизну життя (Зб.). 3. Люблю мандрувати по рідній країні. Куди не поїду – скрізь друзі гостинні (Мур.). 4. Не веди мене до криниці, тільки весело забрини (Герасименко). 5. Спрямувати всю свідомість на хороше в людях (Довж.). 6. Шануйте здобуте трудом поколінь, помножте його у пошані (Нагнибіда). 7. Побрратаймося піснею і згадаймо герой... (Коротич). 8. Хочеш знати про старі історії світу? Читай Біблію. 9. Висунули мене кандидатом у депутати... (Ян.). 10. До свят місто поприбрали, упорядкували дороги в центрі. 11. Шевченка вважають скарбницею народної мудрості (З газ.).

Вправа 2. Знайти узагальнено-особові речення, пояснити спосіб вираження головного члена у цих реченнях.

1. Удо світа встанеш – більше діла зробиш. 2. Скільки не думай,

а робити треба. 3. Птиця створена для літання, а людина для праці. 4. Решетом воду не носять. 5. Згаяного часу і конем не наздогнати. 6. Весною сієш – восени збереш. 7. Чорну душу мілом не відмиєш. 8. З пісні слів не викинеш. 9. На чужу роботу дивитися – ситому не бути. 10. Тяжко тому жити, хто не хоче робити. 11. Треба нахилитися, щоб з криниці води напитися. 12. Багато знай, та ще питай. 13. Гарно того вчити, хто хоче знати. 14. Слова – полова, а праця – диво. 15. Правда світліша за сонце. 16. Не будь солодким – проковтнуть, не будь гірким – проклянуть (Н.тв.).

Вправа 3. Навести приклади з усної народної творчості для ілюстрації односкладних речень різних типів (8 прикладів).

Вправа 4. Проаналізувати речення. Визначити спосіб вираження головного (головних) члена речення.

1. Як потепліє, повесніє, у гаї знов зазеленіє новеньке листячко дубове (Павл.). 2. З усіх країн найкраща країна – Юність. Але хто відплів від її сонячних берегів, тому нема назад вороття. Нема таких кораблів, нема таких бригантин... (Гонч.). 3. Сиділи ми в садку, коли все розцвітало (Л.У.). 4. Люблю похмурі дні, коли сизі хмари ледь пробиваються крізь проміння сонця (Ст.). 5. Просять тебе не втручатися в мої особисті справи (Гол.). 6. Бережіть наше мирне небо (З газ.). 7. Згайнуєш на жнивах хвилину – втратиш не одну зернину (Н. тв.). 8. Люблю тебе, мій край гірський (З газ.). 9. Хто не робить, той не помиляється (Н.тв.). 10. Бо мене хоч били, добре били, а багато дечому навчили (Т.Ш.). 11. Журбою біді не зарадиш (Н.тв.). 12. Про перший політ лейтенанта у полку зараз згадують з усмішкою (Гол.). 13. Будуй хату з лободи, а в чужую не веди (Н.тв.). 14. Ходім, сину, смеркається, а не пустять в хату, то й надворі будем ночувати (Т.Ш.). 15. Учора нас половили і привели в цю слободу (Гол.).

Вправа 5. Дати характеристику безособовим реченням за способом вираження в них головного члена речення.

1. Надворі смеркало і сутеніло (І. Н.-Лев.). 2. Як біло, як блакитно, як синьо стало довкола, а в небі на холод вставало два сонця (Ст.). 3. І мені заспівати хотілось лебедину пісню собі (Л.У.). 4. Дихалося вільно, йшлося по землі легко (Зб.). 5. Небо затягнуте хмарами, наче завісою. 6. Надворі потемніло, посугеніло. 7. Навесні було зроблено ремонти, стіни зали затягнуто веселеньким шовком. 8. Світало, як проїжджали Вітрову Балку (Гол.). 9. Сиджу я край віконечка , та й так собі співаю (Н. тв.). 10. Як страшно людині, коли їй нема кому відчинити дверей (Гол.). 11. Необхідно пам'ятати: за все в житті платитимеш (Н. тв.). 12. Під горою починало темніти швидше.

13. Нема пророка в рідній стороні (Н. тв.).

Вправа 6. Скласти речення так, щоб названі слова були в них головними членами речення. Визначити тип речень.

Написане – написано; сказане – сказано; здобуте – здобуто; використане – використано; виконане – виконано.

Вправа 7. Утворити безособові форми від дієслів і ввести ці форми в односкладні речення: вірити, чекати, хотіти, думати, працювати, відчувати.

Вправа 8. Скласти безособові речення зі словами світати, дощати, співати, Пояснити морфологічне вираження головного члена речення.

Вправа 9. Знайти інфінітивні речення, виписати їх. Охарактеризувати їх за модальним значенням (можливість, неможливість дії, неминучість, бажаність, наказ, порада, побажання, сумнів).

1. Мамо, куди дітись з-перед твоїх очей? Та й чи хочу кудись діватись? (Є.Божик). 2. У землю вросли корінням того колоски, не вирвати їх. 3. Співай, поете! Так співати лише умієш ти! Ніколи старості не знати тому, хто серцем молодий! (Сос.). 4. Ex, скинути б так літ з десяток! (Гол.). 5. Коли б дожити до того дня, коли перестануть люди зло один одному чинити. 6. Хочеться мені дожити до глибокої старості. 6. Вічно бути в сонячнім промінні, молодіті нашій Україні (М.Первомай.). 7. Треба набратися терпіння для доброго учіння (Н.тв.). 8. Не стерти мені твої зморшки з чола, мамо. 9. Де можна сковатися од вітру? (Тич.). 10. Треба учитися. Рости й розумнішати слід! (О.Лупій). 11. Випускників нашого інституту можна зустріти не тільки в середніх закладах освіти, а й у вищих навчальних закладах та науково-дослідних установах. 12. Треба насамперед бути хорошим громадянином (Макаренко). 13. Людині по-людськи жити, вовкові по-вовчому вити (Н.тв.). 14. Якщо вже падати, то зерном у землю, щоб навесні до сонця прорости! (М. Пасічник). 15. Як тебе не любити, Києве мій?

Вправа 10. Визначити способи вираження головного члена в номінтивних реченнях.

1. Замерзлий полустанок... Ліс... І знов поля...(М.Р.). 2. Вечір. Зорі в небозводі. Бліск над синіми снігами (Тич.). 3. Велике місто. Будинки високі. Людей тих – без ліку (Л.У.). 4. Високі сосни. Серпень Спека. А ген за гаєм – літаки (Мур.). 5. Ось і вечір. Село стомилося. (Перв.). 6. Ось і дуб той кучерявий (Т.Ш.). 7. Осипалися кетяги суцвіть. Був сорок перший. Червень. Двадцять друге. (Н.Кашук).

Вправа 11. Дати повну характеристику односкладних речень.

1. Невесело на світі жити, коли нікого не любити.
 2. Любиш кататись, люби й санки возити.
 3. Ліс. Пітьма . І навколо ні звуку.
 4. В народі матір називають берегинею.
 5. Треба писати тільки правду про людей.
 6. Шукай себе, Андрію, перемагай зневір'я!
 7. Життя прожити – не поле перейти.
1. Аж ось і його рідна хата.
 2. На мітингу знову говорили про нестатки та про нові пенсії.
 3. Вірю у повне відродження українських традицій.
 4. Вечорами вже не чути було Савиних пісень.
 5. Нікому не зламати наші крила міцні!
 6. Волосся довге, а розум короткий.
 7. Бережімо рідну землю!
 1. Хочеш знати – треба вчитись.
 2. Про цього чоловіка розповідали дивні історії.
 3. Двічі молодим не бути.
 4. Прозорий вересень. Дороги вкриті пилом.
 5. Треба сіяти, треба збирати врожай!
 6. Справжніми вчителями і вихователями народжуються.
 7. Сім раз відміряй – раз відріж.
 1. Треба вміти в житті й програвати.
 2. На полях уже посіяли, посадили, обкопали й усе доглянули.
 3. Пливу по хвилі споминів.
 4. На поле тобі не ходити, не жати, урожай не збирати!
 5. Вечоріє. Темніє.
 6. У майбутнє одна дорога простелена.
 7. У минуле дороги немає.

Запитання для самоконтролю

1. Яке речення називається безособовим?

2. Які ви знаєте характерні риси головних членів односкладного речення?

3. Яке речення називається означенено-особовим?

4. Чим виражається головний член неозначенено-особового речення?

5. Що ви знаєте про стилістичне використання узагальнено-особових речень?

6. Назвіть способи вираження головного члена речення у безособових реченнях.

7. Назвіть типи номінативних речень.

8. Розкрийте питання про стилістичне використання односкладних речень

9. Які ви знаєте типи неповних речень?

10. Які речення називаються неповними ситуативними? Якими є їх стилістичні особливості?

11. Які речення називаються еліптичними?

Практичне заняття 6

Просте ускладнене речення. Однорідні члени речення

Мета: розглянути питання про однорідні члени речення.

Студенти повинні знати: ознаки простого ускладненого речення, умови ускладнення однорідними членами речення.

Студенти повинні вміти: визначати засоби ускладнення простого речення.

Самостійна робота студентів: Опрацювати питання про розділові знаки при однорідних членах речення.

План

1. Просте ускладнене речення. Засоби ускладнення простого речення.

2. Однорідні члени речення, їх загальна характеристика.

3. Однорідні підмети, їх узгодження з присудками.

4. Однорідні означення.

5. Неоднорідні означення.

6. Узагальнюючі слова при однорідних членах речення, розділові знаки при них.

Практичні завдання

Вправа 1. Виділити однорідні члени речення, визначити засіб зв'язку однорідних членів речення.

1. І знову Орися голосно кликала гриби, розмахувала палицею, шурхотіла нею по кущах, по траві (І.Цюпа).

2. Спливало літо з теплого сонця, лишило під кущем дві шапки печериць (Кр.).

3. Щось шелестіло, шурхотіло у траві.

4. Мое оповідання було прихильно оцінено, прийнято (Груш.).

5. Утримання та виховання дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, покладається на державу.

6. Президент України є гарантом державного суверенітету,

територіальної цілісності України, додержання конституції України, прав і свобод людини і громадянина. 7. Організація, повноваження, порядок діяльності Кабінету Міністрів України, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади визначаються Конституцією і законами України (З Конституції України).

Вправа 2. Визначити однорідні та неоднорідні означення.

1. Потріскані материні руки пахнуть то ромашкою, то грибами, то чорнобривцями (Ст.). 2. Шалений холодний вітер люто висвистував і завивав, біснувшись над степом (І.Ле). 3. Золоті, прекрасні мрії, незабутні дивні сни. Ви справдились! Сонце гріє. Сонце нашої весни! (О.Олесь). 4. Здавалося, десь угорі відкрилася глибока бездонна дірка і звідти без упину хлюпали бурхливі холодні потоки дощу (Донченко). 5. Чому із чистих уст твоїх не ллється сміх дзвінкий? (О.Олесь). 6. Я на гору круту крем'янную буду камінь важкий підіймати (Л.Українка). 7. І на тім рушникові оживе все знайоме до болю...(А.Мал.).

Вправа 3. Визначити місце і роль узагальнюючих слів при однорідних членах речення. Розставити розділові знаки.

1. Школа стає справжнім осередком культури лише тоді, коли в ній панують чотири культу культу Батьківщини культу людини культу книжки і культу рідного слова (Сух.). 2. Якщо ти втратив мужність, ти можеш втратити все честь повагу довір'я споконвічний зв'язок з родом, з якого ти вийшов (Сух.). 3. Директор викладачі гості всі аплодують найкращому вчителеві року. 4. Все навколо дерева птахи люди сповнене весняної пружної нестримної сили (Соб.). 5. Шляхетність інтелігентність відданість справі виваженість у рішеннях все це ознаки справжнього вчителя.

Вправа 4. Написати під диктовку, пояснити однорідні члени речення та засоби зв'язку між ними.

День був ясний, сонячний та теплий. Починалось бабине літо. Надворі стояла суша. Небо синіло, як літом. Сонце ходило на небі низько, але ще добре припікало косим промінням. Тихий вечір ледве ворушився. Над полем миготіло марево. Половина листя на вербах вже пожовкла, але на тополях, на осокорах лист зеленів, ніби влітку. Якби не жовте листя у садках, то можна було б подумати, що надворі не бабине, а справжнє літо. Тільки зелена низька озиміна навколо току нагадувала про осінь. Надворі летіло павутиння. Все синє небо було ніби засноване білим, як пух, легким, як шовкові нитки, павутинням. Проти сонця павутиння лисніло, наче легка літня біла хмара порвалась на небі, розпалась на нитки, на тонкі пасма та й полетіла на землю. Павутиння летіло пучками, нитками, ніби клубочками, то гнулося

великими дугами, то місцями стояло просто, рівними, як очерет, стеблами. Воно обснувало тополі, верби, стіжки, тини, маяло на вершечках садків, метлялось коло хрестів та бань на церкві, і знов летіло та летіло. Хто його зна, де воно й бралося. (І.Н-Левицький). (165 слів).

Вправа 5. Підкреслити однорідні члени та узагальнюючі слова. Пояснити розділові знаки.

1. Усе в чеканні: спілі краплі рос, земля і місяць, вишні і тополі... І ліс утиші, і тумани в полі (Б.Олійник). 2. На ньому була проста одяга: широкі крамні штани, біла сорочка і чорна смушева шапка (І.Нечуй-Левицький). 3. Наче грозовий грім котиться довкола, котиться низько понад землею, котиться не в одному якомусь місці, а скрізь — і над селом, і над лугами, й над річкою (Є.Гуцало). 4. На ослонах, на столі, на припічку — скрізь понаставлено немитого начиння: горшків, мисок, ложок (М.Коцюбинський). 5. Було: і трави зім'ятій запах, і лісу глухуватий теж, і небо в зоряних накrapах, і дощ, і серця перестук (В.Лучук). 6. Оце тут з дерева виробляють всячину: і вози, і колеса, мебель всяку, вікна — все, все, що потрібне в хаті чи в полі (П.Мирний). 7. Як любив ти і гори, й поля, синь озер — всю свою Батьківщину! (П.Тичина). 8. На берегах Дніпра розташовано багато міст, як-от: Київ, Черкаси, Запоріжжя, Херсон (В.Підмогильний).

Запитання для самоконтролю

- 1. Які члени речення називаються однорідними?**
- 2. Які Ви знаєте засоби вираження однорідності?**
- 3. Розкрити питання про однорідні та неоднорідні означення.**
- 4. Які слова називаються узагальнюючими?**
- 5. Які розділові знаки ставляться при однорідних членах речення?**
- 6. Які розділові знаки ставляться при однорідних членах речення з узагальнюючими словами?**

Практичне заняття 7

Відокремлені члени речення

Мета: розглянути відокремлені члени речення, випадки їх відокремлення.

Студенти повинні знати: умови відокремлення, випадки відокремлення другорядних членів речення.

Студенти повинні вміти: визначати відокремлені члени речення,

відокремлювати їх розділовими знаками.

Самостійна робота студентів: Опрацювати питання про розділові знаки при відокремлених членах речення.

План

1. Відокремлення, умови відокремлення. Відокремлені члени речення.
2. Відокремлені та невідокремлені означення.
3. Відокремлення додатків. Розділові знаки при них.
4. Відокремлені обставини. Розділові знаки при них.
5. Уточнюючі звороти та слова у складі простого речення.
6. Пунктуація при уточнюючих словах і зворотах.

Практичні завдання

Вправа 1. Списати. Підкреслити ускладнюючий компонент.

Охарактеризувати відокремлені члени речення.

1. Ганна почала докладно розказувати, відповідаючи на питання хазяйки (М.Груш.). 2. З країни Каруселії, весняної, веселої, подзенькуючи в дзвоники, притупотіли коники (Кол.). 3. Співаючи про хмари кучеряві, не забувай, поєте, про народ! (Сос.). 4. Я прагнув до того, щоб життєдайне джерело – багатство рідної мови – було відкрите для дітей з перших кроків їхнього шкільного життя (Сух.). 5. Ось він, смуглявий, радісний юнак. 6. Широким полем і ярами із голубої далини, навіяні весни віграми, приходять спомини...(Гон.). 6. Настав довгожданий день – свято першого хліба. 7. Розумна, дотепна, товариська, вона користувалась загальною любов'ю (Баж.).

Вправа 2. Пояснити відокремлені і невідокремлені означення, розставивши розділові знаки.

1. З путі далекої вернувся машиніст укритий порохомувесь пропахлий димом (Рил.). 2. Народжене великим почуттям великим горінням слово Шевченка і нині несе в собі непогасний вогонь і клекіт поетичної душі (Гонч.). 3. Оспівана в піснях рідна Україна йому ввижалась уві сні (Соб.). 4. Повненька жвава і весела вона справляла приемне враження (Дес.). 5. Діла мої відкриті перед людством, як сльоза (Олійн.). 6. Село ще спало намокле змерзле ховалося під ковдру квітучих садків (Карп.). 7. Внизу рідна земля довгождана вимріяна (Карп.). 8. Були в тій пісні і росою вміті світанки і тихі сині надвечір'я і гомінливі сонячні дні і духмяні зоряні ночі рідного лісу (Нест.). 9. Дерева за вікном у тиші непорочній стояли інеші запущені рясним (Рил.).

Вправа 3. Складти речення, ввівши в них відокремлені

означення, виражені словами та зворотами: омріяні віками, виспівана у піснях, покритий весняним цвітом, розквітла від щастя, запроваджений нещодавно.

Вправа 4. Розставити розділові знаки, визначити ускладнюючий компонент:

1. Не давши слова кріпись, а давши держись.
2. Опікшись на гарячому дмухай на холодне.
3. Не взявши до сокири хати не збудуеш.
4. Не спитавши броду не лізь у воду.
5. Не розбивши горщика не з'їси кашки.
6. Не кажи гоп не перескочивши тин (Н.тв.).

Вправа 5. Ввести в речення дієприслівники так, щоб вони стали елементом ускладнення речень: перевіривши, працюючи, купуючи, ухвалюючи.

Вправа 6. Відредактувати текст.

1. Вирішуючи питання, у нас з'явилось ряд супровідних проблем.
2. Відпочиваючи у горах, до нас прибився песик.
3. Сидячи на березі, до нас підійшли знайомі.
4. Ми спостерігали за раками в акваріумі, воруваючи вусиками.
5. Працюючи у колгоспі, мене не покидала думка піти вчитися.
6. Живучи в готельному люксі, нас щоранку зустрічав біля входу обдертий голодний кіт.
7. Я дивився на чудового метелика, махаючи крильцями.
8. Побачивши поламаний міст, нас просто вибила з планів ця подія.

Вправа 7. Виділити ускладнюючий компонент, визначити його тип, пояснити розділові знаки.

1. Тихою ходою, ледве ступаючи натомленими ногами по свіжій ріллі, йшов за плугом парубок.
2. Одежа, вкрита дрібненькою росою, не стримувала холод (М.Коцюбинський).
3. Окрім титанів, народила земля сторуких велетнів (О.Боднарук).
4. Дружина, Ольга Петрівна, виявилася старанною господинею (М.Ол.).
5. Хвала тому, хто людям у приполі несе слова, подібні хлібу й солі, і співи, гідні слави сіяча (М.Рильський).
6. Ось його хата, біла, з теплою солом'яною стріхою, порослою зеленим оксамитовим мохом, архітектурна праматір пристановища людського (О.Довженко).
7. Тополя гордовито стоїть під вітром, готова зустріти грозу (І.Цюпа).
8. Аліна, незважаючи на свій жвавий характер, читала серйозні книжки (О.Іваненко).
9. Тартар – жахлива безодня, повна вічної тьми (За О. Боднарук).
10. Були тут старі й літні люди, та найбільше юрмилося молоді, особливо школярів (І.Цюпа).
11. Побачив цар Ольгу і подивувався її розуму, бесідуючи з нею, і запропонував їй царювати разом з ним (За В. Близнецем).
12. Тепер Софія ні про що не могла

думати, окрім своєї дитини (Др.). 13. Небо було хмарне, за винятком його східної невеличкої частини, де часом виринав місяць (Кол.). 14. Де Залізняк, душа щира, де одпочиває? (Т.Ш.). 15. Сполохане людьми дике птаство шугало в небі (І.Ц.). 16. Щоб виграти війну, окрім хоробрості, потрібне ще вміння воювати (О.К.). 17. Опірч презирства, на його обличчі викарбувалось ще щось таємничє і зловісне. 18. На гостину запросили багато гостей, в тому числі й Уляну. 19. В козацькому таборі, на Жовтих Водах, панувала тиша. 20. Екзамени для нас, школярів, все одно що для хлібороба косовиця (Міщенко). 21. Кілька коней повернули знов через річку, до правого берега.

Запитання для самоконтролю

- 1. Що називається відокремленням?**
- 2. Які є умови відокремлення?**
- 3. В яких випадках відокремлюються означення?**
- 4. Розкрити питання про відокремлені обставини та способи їх вираження.**
- 5. В яких випадках відокремлюються додатки?**
- 6. Як і в яких випадках відокремлюються прикладки?**

Практичне заняття 8

Звертання. Вставні і вставлені компоненти

Мета: розглянути звертання та вставні і вставлені компоненти.

Студенти повинні знати: функції звертання, види вставних і вставлених слів, словосполучень і речень, а також відповідні пунктуаційні норми.

Студенти повинні вміти: визначати роль і місце звертання в реченні, значенневі різновиди вставних і вставлених компонентів, розставляти розділові знаки у реченнях із вставними і вставленими компонентами.

Самостійна робота студентів: Підготувати повідомлення про використання звертань у творах для дітей.

План

1. Різновиди за значенням вставних і вставлених конструкцій.
2. Пунктуація при вставних і вставлених словах, словосполученнях і реченнях.
3. Значення і способи вираження звертання.
4. Пунктуація при звертанні. Стилістичні особливості звертання.
5. Вокативні речення.

Практичні завдання

Вправа 1. Виділити звертання, пояснити їх спосіб вираження, місце в реченні. Пояснити особливості пунктуації.

1. Мій дикий коню, норовистий коню! Все так би ти й іржав, все так би ти й летів! 2. Так багато на світі горя, люди, будьте взаємно красивими! 3. Моя матусю, старша моя мати! Хоч слід, хоч тінь, хоч образ свій залиш! 4. Обступи мене, ліс, як в легенді про князя Хетага... 5. Ще крок, Сізіфе, не чекай на оплески. Для глядачів тут сцена закрута. 6. Куди ведеш мене, моя гордине? В яких вершин позаторішній сніг? 7. Мій Дон Кіхоте, лицарю, чого-бо ти бредеш один по цій гіркій стезі? 8. Ну що ж, епохо, ѹж мене, висотуй! 9. Одкам'янійте, статуї античні, одкам'янійте і кричіть на гвалт! 10. Чоловіче мій, запрягай коня! 11. Корівонько, що їла, що пила? 12. І я гукаю: – Су – ви – де! – ви де? – Ви де?.. Ви де?.. – відгукується Сувид. 13. – Не бійтесь, куме, іще трошки! Гукніть сусідам і родині, що ми уже посередині! 14. Куди ти ділась, річенъко? Воскресни. У берегів потріскались вуста. 15. Я тихо молився, Боже, тепер я кричу вже криком – прикрий мою душу, Боже, щитом малим і великим! (З тв. Л.Костенко).

Вправа 2. Розставити розділові знаки, визначити спосіб вираження звертань.

1. До тебе Україно наша бездольна мати струна моя перша озветься. 2. Прилинь до мене чарівницє мила і запалай зорею наді мною. 3. І все-таки до тебе думка лине мій занапащений нещасний краю. 4. Стій серце стій не бийся так шалено. Вгамуйся думко не літай так буйно! (З тв. Л.Українки). 5. Мужай прекрасна наша мово серед прекрасних братніх мов (М.Рильський). 6. Земле Шевченкова земле Франкова ниво засіяна щастям-добром вічна твоя соловейкова мова вічна розмова Дністра із Дніпром (Д.Павличко). 7. Знов щебече юнь і цвіте трава, пізнаю тебе у постаті несхилій вчителько моя зоре світова... (А.Малишко).

Вправа 3. Знайти вставні компоненти, охарактеризувати їх за значенням, пояснити розділові знаки.

1. А може, й справді мудрість в тім, що краще у житті згоріти на полум'ї палкім (В.Бичко). 2. Кажуть, тільки у горі, у печалі, у тузі пізнаються хороші безкорисливі друзі (В.Бичко). 3. Мій учитель завжди дивився нам, своїм учням, у очі ширим, дружнім, як мені здається сьогодні, дитячим відвертим поглядом (Ю.Збанацький). 4. Однією з найважливіших ланок у духовному житті кожної нації, як відомо, є видання книг. 5. Культура народу (а художнє слово –

невіддільна її частина) не виникає на голому місці (З газ.). 6. За вікном – згори було видно – шуміло, вирувало залите сонцем місто (С.Скляренко). 7. Край дороги, над купами сірого каменю, схиляються голови в драних башликах (О.Слісаренко). 8. Чи, може, ти хотіла пишних квітів? (О.Олесь). 9. Як я була малою, то мені, було, не раз сниться, що мені моя маті чеше коси (І.Н.-Левицький).

Вправа 4. Виконати повний синтаксичний аналіз речень.

1. Парубок спершу, мабуть-таки, не сприйняв її за польову царівну і стояв, широко розкривши здивовані очі (Панас Мирний). 2. Парубкові здавався небесним той свіжий гнучкий голос дівчини(І.Нечуй-Левицький). 3. Історик міг з першого ж слова заворожити геть увесь, без винятку, клас. Розкриваючи будь-яку тему, складну, просту, цікаву й не зовсім, він завжди супроводжував власними доповненнями, скрашуючи матеріал підручника власними відступами.(О.Жовт.).

Запитання для самоконтролю

1. Які специфічні риси властиві звертанням? Як відрізняти звертання від підмета?

2. Вокативні речення та їх відмінність від звертань.

3. Які розділові знаки ставляться при звертаннях?

4. Як відрізняти вставлені та вставні компоненти?

5. Які розділові знаки ставляться при вставних та вставлених компонентах?

Практичні заняття для студентів заочної форми навчання

Практичні заняття

Практичне заняття 1

Синтаксис. Словосполучення. Речення. Члени речення

Мета: розглянути словосполучення як будівельний матеріал для речення; розглянути ознаки речення, класифікацію речень, члени речення — головні і другорядні.

Студенти повинні знати: предмет і завдання синтаксису, сурядні та підрядні словосполучення; ознаки та класифікацію речень; види і способи вираження головних та другорядних членів речення.

Студенти повинні вміти: визначати словосполучення за різними параметрами класифікації, ділити речення на словосполучення, визначати типи речень; визначати види членів речення, аналізувати словосполучення, члени речення та прості речення.

Самостійна робота студентів: Робота з словником фразеологізмів – фразеологічні словосполучення. Виконати 3 вправи на словосполучення іменників і прикметників з підручника “Українська мова” для ПШ. Виконати усі вправи на вивчення підмета з підручника “Українська мова” для ПШ. Опрацювати питання про тире на місці нульової зв’язки. Спостереження над різними типами додатків у дитячій літературі: Виписати 10 прикладів. Опрацювати правопис прикладки.

План

1. Синтаксис як розділ граматики.
- 2 . Словосполучення.
3. Речення як синтаксична одиниця.
4. Речення і судження.
5. Ознаки речення.
6. Класифікація речень.
7. Підмет, його структурні типи та способи вираження.
8. Присудки, їх типи та способи вираження.
9. Прямі і непрямі додатки. Їх способи вираження.
10. Узгоджені та неузгоджені означення, їх способи вираження.
11. Прикладка.Правопис прикладки.
12. Види обставин і способи їх вираження.

Практичні завдання

Вправа 1. Виділити синтаксичні, лексичні, фразеологічні словосполучення.

Волоський горіх, працювали швидко, бити байдики, бити ноги, будова речення, складна будова, довгі вії, чорне волосся, Чорний ліс, п’ятами накивати, чорний день, кивати головою, великий вогонь, антонів вогонь, пекти раки, пекти картоплю, День матері, День подяки, день народження, справа просувається, ламати руки, ламати плани, ламати гілля.

Вправа 2. Поділити словосполучення за смисловими відношеннями між їх компонентами.

Ріки Європи, вивчає філософію, прокинутися пізно, радісний день, готується до заняття, плавати в океані, зробити наперекір,

запустити супутник, мрію про канікули, голос матері, радість перемоги, любити волю, художній твір, виправляти помилки, дуже пізно.

Вправа 3. Встановити словосполучення за стрижневим словом.

Крило літака, новий прилад, потрібний людям, рожевий від сонця, вдвічівищий, п'ятий від кінця, познайомились у Карпатах, обов'язок перед матір'ю, один з нас, повернатися затемна, котрийсь з хлопців, тринадцяте квітня, складати іспит, хтось з учнів, далеко від міста, відпочили в лісі, набагато краще, дещо запізно, танцювати пристрасно, зовсім більш.

Вправа 4. Вписати синтаксичні словосполучення, визначити тип підрядного зв'язку в них.

Багатство мови, ловити рибу, літньої пори, листуватися з товаришем, село Білий камінь, зустрітися з дітьми, бити байдики, маємо честь запросити, замілювати очі, сотні людей, великий лан, читати голосно, щира людина, тримати язик за зубами, поважати старших, задоволені відпочинком, піклуватися квітами, зайти до брата, дуже весело, останній із могікан, виростити сина, збити з пантелику, краса мови, троє з групи.

Вправа 5. Проаналізувати словосполучення за схемою:

1. Тип словосполучення за стрижневим словом.
2. За смысловим відношенням між компонентами.
3. Тип підрядного зв'язку.

Вітати гостей, думати про море, твори Шевченка, весняний вітер, доручати справу, нечітка тінь, їхати до міста, приїхати додому, допомогти дітям, відпочинок улітку, незабутня зустріч, мандрівка восени, зустрічі з друзями, гідний пошани, написати повісті, п'ятий день, голосно розмовляти, завдячуємо долі, любити малювати.

Запитання для самоконтролю

1. Які словосполучення називаються синтаксичними?
2. Які сполучення слів належать до лексичних та фразеологічних?
3. Як поділяються словосполучення за смысловими відношеннями?
4. Як поділяються словосполучення за стрижневим словом?
5. Які типи підрядного зв'язку існують у словосполученнях?
6. Які є види узгодження?
7. Які види керування Ви знаєте?

8. Що називається приляганням?

Вправа 6. Визначити речення за метою висловлення.

1. За вікнами шумлять вітри...
- Про що шуміть вітрам зимою?
- Нехай живе дух неспокою!
- За вікнами шумлять вітри.
2. О земле-мати! В зоряній судьбі вітаю материнство я в тобі!
3. З хати вийшов дід. Думає про внуків. Та чи сплять вони зараз на чужій стороні? 4. Не скласти ціни скарбам, розсипаним на річкових левадах! 5. У чому полягає чар коломийки? Це й донині залишається таємницею для тих, хто бачить цей танець, для тих, хто танцює.

Вправа 7. Визначити стверджувальні і заперечні речення.

1. Спини мене, отямся і отям! Така любов буває раз в ніколи (Л.Костенко).
2. Добре діло не буде забуте (Н.тв.).
3. Музикант не міг не приєднатись до загального співу.
4. Ми ніколи не забудемо імена героїв (З газ.).
5. Хто краще за матір знає тебе? (З газ.).
6. Брехливих людей я одверто не люблю.
7. Остан ніс харчі не собі (П.М.).
8. Неук спотикається і на простому (Н.тв.).
9. Твій вигляд якийсь нездоровий і викликає настороженість.
10. Ні долі, ні волі у мене нема... (Л.У.).
11. Не в гроших щастя (Н.тв.).
12. Нездара робить все кілька разів, а меткий – раз (Н.тв.).
13. Любімо рідну землю, любімо, як матір!..

Вправа 8. Визначити тип питальних речень.

1. Чи зможе швидко забути земля зухвале ставлення до себе?
2. Чи житиме дерево без кореня? 3. Хто кращу, ніж народ, пісню зуміє скласти? 3. Хто поверне в рабство дух свободи?

Вправа 9. Дати характеристику простих речень за схемою:

1. Складне – просте.
2. Стверджувальне – заперечне.
3. За метою висловлювання.
4. За емоційним насиченням.
5. Двоскладне – односкладне.
6. Поширене – непоширене.
7. Повне – неповне.

Мазепа був надзвичайним чарівником. Ніхто й ніколи не міг витримати його чару. Гоноровиті польські магнати і елегантні французи складали перед ним зброю. У чому полягав його чар? Це залишається таємницею для нащадків. Але одне добре відоме: міг говорити з кожним його мовою. Чи його розуміли? Так, бо мав той

талант великої людини. Відбулося побачення Мазепи і з Петром, і Мазепа переміг! (За І.Борщаком)

Запитання для самоконтролю

8. *Дати визначення речення. У чому полягає співвідносність понять судження та речення?*
9. *Назвати ознаки речення.*
10. *Що означає предикативність як ознака речення?*
11. *Охарактеризувати модальність як ознаку речення.*
12. *Розкрийте питання про стверджувальні та заперечні речення і формальні засоби заперечності в них.*
13. *Як поділяються речення за метою висловлювання?*
14. *Розкрийте питання про типи речень за емоційним насиченням.*

Вправа 10. Визначити тип підмета. Охарактеризувати спосіб його вираження.

1. Петро зі старостами сидів на лаві (М.Коц.). 2. І ми з Денисом на знак згоди киваємо головами (А.Гол.). 3. Я з тобою ані разу за руку не взявся. Я тобою, як зорею, з землі любувався (В.Стеф.). 4. Мотря та Софія міслили тісто (І.Н.-Лев.). 5. Нічим не потъмарене моє вчора, не передбачене наперед моє завтра (Корн.). 6. Кожен з нас повинен мати в серці іскру добра (В.Шексп.). 7. На полях уже зібрано пшеницю. 8. На полях уже зібрана пшениця. 9. Україна моя – це мій спокій і радість моїх дітей. 10. На стіні висіло „Ласкати просимо!”. 11. Прокинулось усе. 12. Обізвалась трава голосами тисячі своїх жильців (П.М.). 13. Горласті півні протягли своє „ку-ку-рі-ку!”(П.М.). 14. Кожен з нас повинен дбати про мову (П.Чур.). 15. Поезія – то мова душі людської (І.Цопа). 16. Андрій Дмитрович Сахаров першим усвідомив глобальну погибель від ядерної зброї і почав боротися проти озброєння (З газ.). 17. «Диво калинове» Дмитра Білоуса – це наша духовна історія (І.Кирпель). 18. Боятися вовка – в ліс не ходити (Н.тв.).

Вправа 11. Виділити складені підмети, охарактеризувати спосіб їх вираження.

1.У Лондонському університеті українська мова впроваджена як факультатив. 2. У Великобританії проживає тридцять тисяч українців. 3. На даху сиділа зграйка горобців. 4. Кілька учасниць вибули вже після першого туру конкурсу. 5. Першими українськими емігрантами вважаються двадцять родин, що оселилися в 1897 р. в місцевості Апостолеус. 6. За переписом населення 1981 року близько вісімдесяти шести вісімсотів канадців українського походження

народжені в Канаді. 7. Якщо в 1931 р. українську мову вважали рідною дев'яносто три відсотки української етнічної групи, то в 1991році рідною визнали лише дев'ятнадцять відсотків українців. 8. Президія Верховної Ради України формується з народних обранців (3 газ.). 9. І кожен з нас те знат: пощади нам не буде (І. Фр.).

Вправа 12. Виділити прості присудки. Визначити їх морфологічне вираження.

1. На засланні Тарас Шевченко зустрівся з польськими вигнанцями (О.Іваненко). 2. Лиш боротись — значить жити (Н.тв.). 3. Дорога в'ється вгору (І.Н.-Лев.). 4. Думав, думав Кармелюк, та й придумав, як допомогти товарищеві (М.Вовчок). 5. Давайте прощати один одному провини. 6. А Кайдашиха взяла та й витягла з борщу курку (І.Н.-Лев.).

Вправа 13. Виділити присудки, визначити їх тип.

1. У світі хай панує мир! (М.Рил.). 2. Падав, падав минулорічний сніг... 3. Я скопився та давай спресердя стукати в двері (І. Н.-Лев.). 4. Кожному хтось повинен відчиняти двері, кожного хтось повинен чекати (Ст.). 5. Поезія — то мова душі людської. 6. Казка — це свіжий вітер дитячих мрій. 7. Тільки казка може роздмухати вогник фантазії. 8. Збагнути всю глибину історії — це благородне покликання (з тв. І.Цюпі). 9. Людина, байдужа до рідної мови, — дикун. 10. Вона шкідлива вже тому, що байдужість до мови пояснюється її цілковитою байдужістю до минувшини. 11. А без минувшини не пропустить дорога в майбутнє (К.Паустовський). 12. Мова — знаряддя мислення. 13. Поводитися з мовою як-небудь — значить і мислити як-небудь (О.Толстой). 14. Люди повинні більше дивитися на Стожари, на Чумацький шлях. Від цього вони стають романтичнішими (Ст.). 15. Вчитель і садівник — то одне й те ж (І.Цюпа). 16. Я готовий винести всі випробування (Зб.). 17. Лаврін кинувся допомагати батькові (І.Н.-Лев). 18. Дуб підняв сухуваті руки, сині краплі ловив, ловив (Мал.). 19. Отари сірих хмар лежать безрушно й сонно (Каш.). 20. Я вмію дорожити всім, що в пам'яті не стерте (Олесь). 21. Журався, журався козак, а далі й заснув (Н.тв.).

Вправа 14. Визначити, які компоненти-присудки утворюють складний (комбінований) присудок у реченнях.

1. Хотіла б я піснеюстати у цю хвилину ясну. 2. Ніби чекаю, що вода має зробитися соленою. 3. Втомлений він стояв біля веранди. 4. Я ішов останній. 5. Сонцем хотів би ястати. 6. Поезія повинна бути чиста. 7. Олена не могла залишатися спокійною та байдужою.

Запитання для самоконтролю

- 1. Дати визначення підмета.**
- 2. Якими засобами виражається простий підмет?**
- 3. Якими засобами виражається складений підмет?**
- 4. Назвіть способи вираження простого присудка.**
- 5. Якими засобами може бути ускладнений простий присудок?**
- 6. Дайте визначення складеного іменного присудка.**
- 7. Дайте визначення складеного дієслівного присудка.**
- 8. Назвіть випадки уживання тире на місці нульової зв'язки при іменному складному присудку.**

Вправа 15. З'ясувати особливості кореляції підмета і присудка.

1. Ревів Дніпро, і блискавиці падали в ріку (Рил.). 2. Стандарти освіти розробило МОН України. 3. Жило-було двоє мишенят – Крутъ і Верть – та півник Голосисте Горлечко (Н.тв.). 4. Батько з матір'ю вийшли зустрічати молодих. 5.Багато прекрасних талановитих людей народилося на Прикарпатті (З газ.). 6. Ми посадимо місто-сад і будемо жити у ньому. 7. Щоранку він гуляв з братиком у саду. 8. Більше десяти тисяч людей зібралося на віче. 9. Дід був людина малописьменна (Довж.).

Вправа 16. Виділити додатки, визначити їх тип та спосіб вираження.

1.Чому ми все рідше називаємо гостинцями шляхи? (С.Пушик). 2. Скорбота Шевченкова нерозлучна була протягом усього його життя з непохитною вірою у світле майбутнє (М.Рильський). 3. Вийшли ми орати перелоги і снопи в'язати золоті (М'яст). 4. Тільки багата мова може надійно забезпечувати засвоєння другої мови. Творчий розвиток мовної особистості забезпечується найповніше рідною мовою. Це відбувається за умови наявності можливостей активного використання всіх мовних стилів (Ж-л „Мовознавство”). 5. Везе Марко Катерині сукна дорогоого (Т.Ш.). 6. Так чого ж ти сльозами умиваєшся? Так ти прислухайся до серця моого! Але мені на поміч далеке небо дало і рій думок легких (О.Олесь). 7. Після Покрови Кайдашиха витягла з скрині два сувої полотна (І.Н.-Лев.). 8. Він вслушався в душу цієї людини і намагався її розгадати (І.Багряний). 9. Козацька могила є уособленням усієї землі української (З журн.).

Вправа 17. Визначити родовий додатка або родовий означення у словосполученнях.

Прибирання квартири, слухання музики, поливання квітів, хвилина мовчання, епоха перебудови, час сподівань, роки дитинства, краса душі, творці краси, успіхи хліборобів, добування вугілля, утвердження ідеалів, вишивки майстринь, працівники освіти, час сподівань, проміння сонця, птахи Прикарпаття, виховання молоді, виховання матері, справа життя, повчання батька, навчання дітей, мужність героя, цвіт акації, будинок учителя, джерело знань, тепло весни, рух уперед, виконання твору, бажання грати, виконання артиста, праця вручну.

Вправа 18. Виконати повний синтаксичний аналіз речень (дати загальну характеристику речення, розібрати за членами речення).

Історія була несправедливою до Дмитра Вишневецького. Він увійшов у народні думи під іменем Байди – безтурботного гультіпаки. Однак цей мудрий чоловік зумів зібрати разом розрізнені козацькі ватаги і спорудив на острові Хортиця великий замок. Цей замок став першою козацькою фортецею. Іменем Вишневецького відкривається галерея славних українських гетьманів.

Польська шляхта не клопоталася захистом українців від кримських татар. Щороку тут з'являлася орда. Україна лежала розтоптана під копитами татарських коней. Дмитро Вишневецький намагався не тільки відбивати напади ворога. Він вирішив взагалі покласти край татарському й турецькому пануванню в південних степах України. Зібравши військо, він організував сміливі походи на турецькі фортеці у Чорному морі. Тепер ординці вже не могли безкарно гуляти по нашій землі. Вони надзвичайно остерігалися Вишневецького. Слава про нього швидко розійшлася по всій Україні (М.Слабошицький).

Запитання для самоконтролю

- 1. Дати визначення присудка.**
- 2. Охарактеризувати способи вираження складеного дієслівного присудка.**
- 3. Який присудок називається складеним іменним?**
- 4. Охарактеризувати способи вираження складеного іменного присудка.**
- 5. У яких випадках узгоджується підмет з присудком в роді**

та особі?

6. *Як узгоджується підмет з присудком у формі числа?*
7. *Дайте визначення додатка.*
8. *Який додаток називається прямим?*
9. *Який додаток називається непрямим? Якими засобами він виражається?*

Вправа 19. Знайти і виділити означення, визначити його тип та спосіб вираження.

1. Золоті верболози розплели свої коси, в небі райдуги-арки горять (Каш.). 2. Срібний березень постукує у двері (М.П.). 3. Професійний педагог, патріот і гуманіст, Степан Васильченко може бути уособленням того, що ми вкладаємо в поняття народний учитель (Гонч.). 4. Приїхав Остап із далекого містечка. У школі він виявив не тільки високі здатності в науках, а й захопився читанням усієї літератури убогої сільської читальні (О.Слісаренко). 5. Він звернувся до парубків з проханням доглянути його коні (Коц.). 6. Юрій Яновський був людиною з витонченими рисами обличчя і неповторною манерою жартувати (З журн.). 7. Батькове рішення відправити сина вчитися приголомшило всю сім'ю. 8. Не сон-трава на могилі вночі процвітає, то дівчина заручена калину саджає (Т.Ш.). 9. Ото сестри-чарівниці – отій тополі (Т.Ш.). 10. Джерело холодної води било із скали серед зломів граніту. 11. Із лісної гущі порою доходив голос зозулі та стукіт дятла. 12. Настрій невисловленої краси спливав на людину. 13. Серед цієї малювничої картини стояв сімдесятілтній пустельник, високий чоловік зі суровим лицем та великими руками вояка. На ньому був довгий, темного сукна кобеняк. З-під порозтинаного кобеняка видно було рубець грубої сорочки (Ю.Опільський).

Вправа 20. Визначити неузгоджені означення, якою частиною мови вони виражені і тип підрядного зв'язку (керування чи прилягання).

1. Пливе над горами ніч у плаці з золотими зірками (В.Сосюра). 2. Можна вибирати друга і по духу брата, та не можна рідну матір вибирати (В.Симоненко). 3. Із дверей навпроти пробивається тоненька смуга світла (С.Васильченко). 4. Червоніло ціле море колосків пшениці (М.Коцюбинський). 5. Осиплеться їх листячко і понесе вода (Л.Глібов). 6. Вміння ловити людей на брехні ще не говорить про любов до правди (Є.Ященко). 7. Ключі від щастя у

наших руках (М.Стельмах). 8. Ескадра чекає наказу адмірала вийти в море (О.Корнійчук).

Вправа 21. Написати текст під диктовку. Провести самоперевірку. Виділити в тексті узгоджені та неузгоджені означення. Виконати морфологічний аналіз підкреслених слів.

Над рікою і лісом засиніло небо: здалеку-предалеку, погуркуючи та поблизуючи, накочувала гроза. Потемніла вода в ріці, зашуміли дерева, заметались птахи, а лелеки лячно замахали крильми то тут, то там по лісових боліттях.

І враз усе стихло. Стогін лісу подався далі й далі, від грози. У височині сухо шелеснуло, синьо спалахнула річка, і ліс засяяв синьо. То хмара, чорна і низька, пустила із себе першу стрілу-бліскавицю. У надрах хмари зарокотало, спершу неголосно й нестрашно, а далі голосніше й потужніше. І раптом ліс охнув від жаху – так по ньому вдарило згори. Аж тоді прокинувся в своєму дуплі сич-громовик. Прокинувся, заворушив крильми, видряпався з дупла і пішов по гілці сухого береста вгору та вгору, сонно поводячи туди-сюди головою. Дощ мив йому маленькі гострі вушка, спинку та крила і лоскотав клинчик хвоста. Краплі води котились по кривому дзьобові і скапували вниз. Бліскавиці пролітали йому над самісінькою головою, громи котилися по його спині й розбивались на грошенята. Знову вродився вітер, похитнув сича на кінчику гілки, і сич зареготав з нього (Г. Тютюнник).

Вправа 22. Підкреслити обставини, визначити їх тип та способ вираження.

1. А над селом встають погожі ранки у своїй нев'янучій красі (О.Донч.). 2. Невимовно красиві степи запорізькі у пору початку жнів. Родючі поля запорізькі. Цього літа заколосились вони нечувано буйним врожаєм. Дивиця на масиви оці неозорі, і легко стає на душі. Вдень небо над тобою уже не озлоблене бліскавицями, а лагідне. Воно теж радіє небаченому на цій землі урожаю. У такі хвилини зовсім зникає реальність загрози (Я.Баш). 3. Незважаючи на погану погоду, біля освітленого під'їзду театру панувало пожвавлення (В.Соб.). 4. А Чіпка, наперекір світові, якийсь веселий, радий (П.М.). 5. Незважаючи на обставини життя, Карпо Тобілевич зміг дати значну освіту всім членам своєї сім'ї (І.Фр.). 6. Батько зопалу напустився на сина з докорами за лінькуватість (І.Н.Лев.). 7. Не з кохання одружився Свирид на молодій удовиці (В.Ст.).

Запитання для самоконтролю

- 1. Що таке означення?**
- 2. Розкрити питання про спосіб вираження узгоджених означень.**
- 3. Як виражаються неузгоджені означення?**
- 4. Що називається прикладкою?**
- 5. Розкрити питання про місце прикладки та написання її.**
- 6. Назвіть типи обставин.**
- 7. Який член речення називається обставиною?**
- 8. Якими засобами виражається обставина допусту?**

Практичне заняття 2

Односкладні речення

Мета: розглянути типи односкладних речень, неповні та прості ускладнені речення.

Студенти повинні знати: структурні особливості односкладних речень, їх типи; неповні речення, їх типи; засоби ускладнення простого речення та способи вираження ускладнень.

Студенти повинні вміти: визначати типи односкладних та неповних речень; визнаначати засоби ускладнення простих речень та аналізувати їх, правильно розставляти розділові знаки у простих ускладнених реченнях.

Самостійна робота студентів: Опрацювати стилістичне використання односкладних речень. Проаналізувати 5 правил на вивчення іменника і дієслова з підручників “Українська мова” з точки зору актуального членування речень. Опрацювати: 1.Розділові знаки при однорідних членах речення. 2.Розділові знаки при відокремлених членах речення (15,19,20) Вставні та вставлені компоненти.(19). Виконати 4 вправи на однорідні члени речення з підручників з мови для ПШ.

План

- 1.Типи односкладних речень: означенено-особові, неозначенено-особові, узагальнено-особові.
- 2.Неповні речення, їх типи та уживання.
- 3.Слова-речення. Їх уживання.
- 4.Просте ускладнене речення. Засоби ускладнення простого речення.
- 5.Однорідні члени речення, їх види та способи вираження.
- 6.Узагальнюючі слова при однорідних членах речення, розділові знаки при них.

7. Відокремлення, умови відокремлення. Відокремлені члени речення.
8. Уточнюючі звороти та слова у складі простого речення.
9. Різновиди за значенням вставних і вставлених конструкцій.
10. Значення і способи вираження звертання.
11. Пунктуація при звертанні. Стилістичні особливості звертання.
12. Вокативні речення.

Практичні завдання

Вправа 1. Визначити означенено-особові та неозначенено-особові односкладні речення. Вказати морфологічне вираження головного члена речення.

1. Машка-венгерка – звали її в плавнях (Гонч.). 2. Треба вміти віддати за Вітчизну життя (Зб.). 3. Люблю мандрувати по рідній країні. Куди не поїду – скрізь друзі гостинні (Мур.). 4. Не веди мене до криниці, тільки весело забрини (Герасименко). 5. Спрямувати всю свідомість на хороше в людях (Довж.). 6. Шануйте здобуте трудом поколінь, помножте його у пошані (Нагнибіда). 7. Побратаймося піснею і згадаймо герой... (Коротич). 8. Хочеш знати про старі історії світу? Читай Біблію. 9. Висунули мене кандидатом у депутати... (Ян.). 10. До свят місто поприбрали, упорядкували дороги в центрі. 11. Шевченка вважають скарбницею народної мудрості (З газ.).

Вправа 2. Знайти узагальнено-особові речення, пояснити спосіб вираження головного члена у цих реченнях.

1. Удосявіта встанеш – більше діла зробиш. 2. Скільки не думай, а робити треба. 3. Птиця створена для літання, а людина для праці. 4. Решетом воду не носять. 5. Згаяного часу і конем не наздогнати. 6. Весною сієш – восени збереш. 7. Чорну душу милом не відмиш. 8. З пісні слів не викинеш. 9. На чужу роботу дивитися – ситому не бути. 10. Тяжко тому жити, хто не хоче робити. 11. Треба нахилитися, щоб з криниці води напитися. 12. Багато знай, та ще питай. 13. Гарно того вчити, хто хоче знати. 14. Слова – половина, а праця – диво. 15. Правда світліша за сонце. 16. Не будь солодким – проковтнуть, не будь гірким – проклянуть (Н.тв.).

Вправа 3. Навести приклади з усної народної творчості для ілюстрації односкладних речень різних типів (8 прикладів).

Вправа 4. Проаналізувати речення. Визначити спосіб вираження головного (головних) члена речення.

1. Як потепліє, повесніє, у гаї знов зазеленіє новеньке листячко

дубове (Павл.). 2. З усіх країн найкраща країна – Юність. Але хто відплив від її сонячних берегів, тому нема назад воротя. Нема таких кораблів, нема таких бригантин... (Гонч.). 3. Сиділи ми в садку, коли все розцвітало (Л.У.). 4. Люблю похмурі дні, коли сизі хмари ледь пробиваються крізь проміння сонця (Ст.). 5. Просять тебе не втручатися в мої особисті справи (Гол.). 6. Бережіть наше мирне небо (З газ.). 7. Згайнуєш на жнивах хвилину – втратиш не одну зернину (Н. тв.). 8. Люблю тебе, мій край гірський (З газ.). 9. Хто не робить, той не помиляється (Н.тв.). 10. Бо мене хоч били, добре били, а багато дечому навчили (Т.Ш.). 11. Журбою біді не зарадиш (Н.тв.). 12. Про перший політ лейтенанта у полку зараз згадують з усмішкою (Гол.). 13. Будуй хату з лободи, а в чужую не веди (Н.тв.). 14. Ходім, сину, смеркається, а не пустять в хату, то й надворі будем ночувати (Т.Ш.). 15. Учора нас половили і привели в цю слободу (Гол.).

Вправа 5. Дати характеристику безособовим реченням за способом вираження в них головного члена речення.

1. Надворі смеркало і сутеніло (І. Н.-Лев.). 2. Як біло, як блакитно, як синьо стало довкола, а в небі на холод вставало два сонця (Ст.). 3. І мені заспівати хотілось лебедину пісню собі (Л.У.). 4. Дихалося вільно, йшлося по землі легко (Зб.). 5. Небо затягнуте хмарами, наче завісою. 6. Надворі потемніло, посуетеніло. 7. Навесні було зроблено ремонти, стіни зали затягнуто веселеньким шовком. 8. Світало, як проїжджали Вітрову Балку (Гол.). 9. Сиджу я край віконечка, та й так собі співаю (Н. тв.). 10. Як страшно людині, коли їй нема кому відчинити дверей (Гол.). 11. Необхідно пам'ятати: за все в житті платитимеш (Н. тв.). 12. Під горою починало темніти швидше. 13. Нема пророка в рідній стороні (Н. тв.).

Вправа 6. Складти речення так, щоб названі слова були в них головними членами речення. Визначити тип речення.

Написане – написано; сказане – сказано; здобуте – здобуто; використане – використано; виконане – виконано.

Вправа 7. Знайти інфінітивні речення, виписати їх. Охарактеризувати їх за модальним значенням (можливість, неможливість дії, неминучість, бажаність, наказ, порада, побажання, сумнів).

1. Мамо, куди дітись з-перед твоїх очей? Та й чи хочу кудись діватись? (Є.Божик). 2. У землю вросли корінням туго колоски, не вирвати їх. 3. Співай, поете! Так співати лиш умієш ти! Ніколи старості не знати тому, хто серцем молодий! (Сос.). 4. Ех, скинути б так літ з десяток! (Гол.). 5. Коли б дожити до того дня, коли

перестануть люди зло один одному чинити. 6. Хочеться мені дожити до глибокої старості. 6. Вічно бути в сонячнім промінні, молодіті нашій Україні (М.Первомай.). 7.Треба набратися терпіння для доброго учіння (Н.тв.). 8. Не стерти мені твої зморшки з чола, мамо. 9. Де можна сковатися од вітру? (Тич.). 10. Треба учитися. Рости й розумнішати слід! (О.Лупій). 11. Випускників нашого інституту можна зустріти не тільки в середніх закладах освіти, а й увищих навчальних закладах та науково-дослідних установах. 12. Треба насамперед бути хорошим громадянином (Макаренко). 13. Людині по-людськи жити, вовкові по-вовчому вити (Н.тв.). 14. Якщо вже падати, то зерном у землю, щоб навесні до сонця прорости! (М. Пасічник). 15. Як тебе не любити, Києве мій?

Вправа 8. Визначити способи вираження головного члена в номінативних реченнях.

1. Замерзлий полустанок... Ліс... І знов поля...(М.Р.). 2. Вечір. Зорі в небозводі. Бліск над синіми снігами (Тич.). 3. Велике місто. Будинки високі. Людей тих – без ліку (Л.У.). 4. Високі сосни. Серпень Спека. А ген за гасм – літаки (Мур.). 5. Ось і вечір. Село стомилося. (Перв.). 6. Ось і дуб той кучерявий (Т.Ш.). 7. Осипалися кетяги суцвіть. Був сорок перший. Червень. Двадцять друге. (Н.Кашук).

Вправа 9. Дати повну характеристику односкладних речень.

8. Невесело на світі жити, коли нікого не любити.
 9. Любиш кататись, люби й санки возити.
 10. Ліс. Пітьма . І навколо ні звуку.
 11. В народі матір називають берегинею.
 12. Треба писати тільки правду про людей.
 13. Шукай себе, Андрію, перемагай зневір'я!
 14. Життя прожити – не поле перейти.
1. Аж ось і його рідна хата.
 2. На мітингу знову говорили про нестатки та про нові пенсії.
 3. Вірю у повне відродження українських традицій.
 4. Вечорами вже не чути було Савиних пісень.
 5. Нікому не зламати наші крила міцні!
 6. Волосся довге, а розум короткий.
 7. Бережімо рідну землю!
 1. Хочеш знати – треба вчитись.
 2. Про цього чоловіка розповідали дивні історії.
 3. Двічі молодим не бути.
 4. Прозорий вересень. Дороги вкриті пилом.

5. Треба сіяти, треба збирати врожай!
 6. Справжніми вчителями і вихователями народжуються.
 7. Сім раз відміряй – раз відріж.
1. Треба вміти в житті й програвати.
 2. На полях уже посіяли, посадили, обкопали й усе доглянули.
 3. Пливу по хвилі споминів.
 4. На поле тобі не ходити, не жати, урожай не збирати!
 5. Вечоріє. Темніє.
 6. У майбутнє одна дорога простелена.
 7. У минулі дороги немає.

Запитання для самоконтролю

1. Назвіть способи вираження головного члена речення у безособових реченнях.

2. Назвіть типи номінативних речень.

3. Розкрийте питання про стилістичне використання односкладних речень.

4. Як розрізняти означенено-особові та узагальнено-особові речення?

5. Які ви знаєте типи неповних речень?

6. Які структурні різновиди неповних контекстуальних речень ви знаєте? Проілюструйте прикладами.

7. Які речення називаються неповними ситуативними? Якими є їх стилістичні особливості?

8. Які речення називаються еліптичними?

9. Що називається актуальним членуванням речення?

Вправа 10. Виділити однорідні члени речення, визначити засіб зв'язку однорідних членів речення.

1. І знову Орися голосно кликала гриби, розмахувала палицею, шурхотіла нею по кущах, по траві (І.Цюпа). 2. Спливало літо з теплого сонця, лишило під кущем дві шапки печериць (Кр.). 3. Щось шелестіло, шурхотіло у траві. 4. Моє оповідання було прихильно оцінено, прийнято (Груш.). 5. Утримання та виховання дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, покладається на державу. 6. Президент України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання конституції України, прав і свобод людини і громадянина. 7. Організація, повноваження, порядок діяльності Кабінету Міністрів України, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади визначаються Конституцією і

законами України (З Конституції України).

Вправа 11. Визначити однорідні та неоднорідні означення.

1. Потріскані материні руки пахнуть то ромашкою, то грибами, то чорнобривцями (Ст.). 2. Шалений холодний вітер люто висвистував і завивав, біснуючись над степом (І.Ле). 3. Золоті, прекрасні мрії, незабутні дивні сни. Ви справдились! Сонце гріє. Сонце нашої весни! (О.Олесь). 4. Здавалося, десь угорі відкрилася глибока бездонна дірка і звідти без упину хлюпали бурхливі холодні потоки дощу (Донченко). 5. Чому із чистих уст твоїх не ллеться сміх дзвінкий? (О.Олесь). 6. Я на гору круту крем'яну буду камінь важкий підіймати (Л.Українка). 7. І на тім рушникові оживе все знайоме до болю...(А.Мал.).

Вправа 12. Визначити місце і роль узагальнюючих слів при однорідних членах речення. Розставити розділові знаки.

1. Школа стає справжнім осередком культури лише тоді, коли в ній панують чотири культу культи Батьківщини культу людини культу книжки і культу рідного слова (Сух.). 2. Якщо ти втратив мужність, ти можеш втратити все честь повагу довір'я споконвічний зв'язок з родом, з якого ти вийшов (Сух.). 3. Директор викладачі гості всі аплодують найкращому вчителеві року. 4. Все навколо дерева птахи люди сповнене весняної пружної нестримної сили (Соб.). 5. Шляхетність інтелігентність відданість справі виваженість у рішеннях все це ознаки справжнього вчителя.

Вправа 13. Написати під диктовку, пояснити однорідні члени речення та засоби зв'язку між ними.

День був ясний, сонячний та теплий. Починалось бабине літо. Надворі стояла суша. Небо синіло, як літом. Сонце ходило на небі низько, але ще добре припікало косим промінням. Тихий вечір ледве ворущився. Над полем миготіло марево. Половина листя на вербах вже пожовкла, але на тополях, на осокорах лист зеленів, ніби влітку. Якби не жовте листя у садках, то можна було б подумати, що надворі не бабине, а справжнє літо. Тільки зелена низька озиміна навколо току нагадувала про осінь. Надворі летіло павутиння. Все синє небо було ніби засноване білим, як пух, легким, як шовкові нитки, павутинням. Проти сонця павутиння лисніло, наче легка літня біла хмара порвалась на небі, розпалась на нитки, на тонкі пасма та й полетіла на землю. Павутиння летіло пучками, нитками, ніби клубочками, то гнулося великими дугами, то місцями стояло просто, рівними, як очерет, стеблами. Воно обснувало тополі, верби, стіжки, тини, маяло на вершечках садків, метлялось коло хрестів та бань на церкві, і знов летіло та летіло. Хто його зна, де воно й бралося. (І.Н-Левицький).

(165 слів).

Вправа 14. Підкреслити однорідні члени та узагальнюючі слова. Пояснити розділові знаки.

1. Усе в чеканні: спілі краплі рос, земля і місяць, вишні і тополі... І ліс утиші, і тумани в полі (Б.Олійник). 2. На ньому була проста одяга: широкі крамні штани, біла сорочка і чорна смушева шапка (І.Нечуй-Левицький). 3. Наче грозовий грім катиться довкола, катиться низько понад землею, катиться не в одному якомусь місці, а скрізь — і над селом, і над лугами, і над річкою (Є.Гуцало). 4. На ослонах, на столі, на припічку — скрізь понаставлено немитого начиння: горшків, мисок, ложок (М.Коцюбинський). 5. Було: і трави зім'ятий запах, і лісу глухуватий теж, і небо в зоряних накrapах, і дощ, і серця перестук (В.Лучук). 6. Оце тут з дерева виробляють всячину: і вози, і колеса, мебель всяку, вікна — все, все, що потрібне в хаті чи в полі (П.Мирний). 7. Як любив ти і гори, й поля, синь озер — всю свою Батьківщину! (П.Тичина). 8. На берегах Дніпра розташовано багато міст, як-от: Київ, Черкаси, Запоріжжя, Херсон (В.Підмогильний).

Запитання для самоконтролю

- 1. Які члени речення називаються однорідними?**
- 2. Які Ви знаєте засоби вираження однорідності?**
- 3. Розкрити питання про однорідні та неоднорідні означення.**
- 4. Які слова називаються узагальнюючими?**
- 5. Які розділові знаки ставляться при однорідних членах речення?**
- 6. Які розділові знаки ставляться при однорідних членах речення з узагальнюючими словами?**

Вправа 15. Списати. Підкреслити ускладнюючий компонент. Охарактеризувати відокремлені члени речення.

1. Ганна почала докладно розказувати, відповідаючи на питання хазяйки (М.Груш.). 2. З країни Каруселії, весняної, веселої, подзенькоючи в дзвоники, притупотіли коники (Кол.). 3. Співаючи про хмарі кучеряві, не забувай, поете, про народ! (Сос.). 4. Я прагнув до того, щоб життєдайне джерело — багатство рідної мови — було відкрите для дітей з перших кроків їхнього шкільного життя (Сух.). 5. Ось він, смуглівий, радісний юнак. 6. Широким полем і ярами із голубої далини, навіяні весни вітрами, приходять спомини...(Гон.). 6. Настав довгожданий день — свято першого хліба. 7. Розумна, дотепна, товарицька, вона користувалась загальною любов'ю (Баж.).

Вправа 16. Пояснити відокремлені і невідокремлені

означення, розставивши розділові знаки.

1. З путі далекої вернувся машиніст укритий порохом увесь пропахлий димом (Рил.).
2. Народжене великим почуттям великим горінням слово Шевченка і нині несе в собі непогасний вогонь і клекіт поетичної душі (Гонч.).
3. Оспівана в піснях рідна Україна йому ввижалась уві сні (Соб.).
4. Повненька жвава і весела вона справляла приємне враження (Дес.).
5. Діла мої відкриті перед людством, як слюзова (Олійн.).
6. Село ще спало намокле змерзле ховалося під ковдру квітучих садків (Карп.).
7. Внизу рідна земля довгождана вимріяна (Карп.).
8. Були в тій пісні і росою вміті світанки і тихі сині надвечір'я і гомінливі сонячні дні і духмяні зоряні ночі рідного лісу (Нест.).
9. Дерева за вікном утиші непорочній стояли інеєм запущені рясним (Рил.).

Вправа 17. Складти речення, ввівши в них відокремлені означення, виражені словами та зворотами: омріяні віками, виспівана у піснях, покритий весняним цвітом, розквітла від щастя, запроваджений нещодавно.

Вправа 18. Ввести в речення дієприслівники так, щоб вони стали елементом ускладнення речень: перевіривши, працюючи, купуючи, ухвалюючи.

Вправа 19. Відредактувати текст.

1. Вирішуючи питання, у нас з'явилось ряд супровідних проблем.
2. Відпочиваючи у горах, до нас прибився песик.
3. Сидячи на березі, до нас підійшли знайомі.
4. Ми спостерігали за раками в акваріумі, воруваючи вусиками.
5. Працюючи у колгоспі, мене не покидала думка піти вчитися.
6. Живучи в готельному люксі, нас щоранку зустрічав біля входу обдертий голодний кіт.
7. Я дивився на чудового метелика, махаючи крильцями.
8. Побачивши поламаний міст, нас просто вибила з планів ця подія.

Вправа 20. Виділити ускладнюючий компонент, визначити його тип, пояснити розділові знаки.

1. Тихою ходою, ледве ступаючи натомленими ногами по свіжій ріллі, йшов за плугом парубок.
2. Одежа, вкрита дрібненькою росою, не стримувала холод (М.Коцюбинський).
3. Окрім титанів, народила земля сторуких велетнів (О.Боднарук).
4. Дружина, Ольга Петрівна, виявилася старанною господинею (М.Ол.).
5. Хвала тому, хто людям у приполі несе слова, подібні хлібу й солі, і співи, гідні слави сіяча (М.Рильський).
6. Ось його хата, біла, з теплою солом'яною стріхою, порослою зеленим оксамитовим мохом,

архітектурна праматір пристановища людського (О.Довженко). 7. Тополя гордовито стоїть під вітром, готова зустріти грозу (І.Цюпа). 8. Аліна, незважаючи на свій жвавий характер, читала серйозні книжки (О.Іваненко). 9. Тартар – жахлива безодня, повна вічної тьми (За О. Боднарук). 10. Були тут старі й літні люди, та найбільше юрмилося молоді, особливо школярів (І.Цюпа). 11. Побачив цар Ольгу і подивувався її розуму, бесідуючи з нею, і запропонував їй царювати разом з ним (За В. Близнецем). 12. Тепер Софія ні про що не могла думати, окрім своєї дитини (Др.). 13. Небо було хмарне, за винятком його східної невеличкої частини, де часом виринав місяць (Кол.). 14. Де Залізняк, душа щира, де одпочиває? (Т.Ш.). 15. Сполохане людьми дике птаство шугало в небі (І.Ц.). 16. Щоб виграти війну, окрім хоробрості, потрібне ще вміння воювати (О.К.). 17. Опірч презирства, на його обличчі викарбувалось ще щось таємниче і зловісне. 18. На гостину запросили багато гостей, в тому числі й Уляну. 19. В козацькому таборі, на Жовтих Водах, панувала тиша. 20. Екзамени для нас, школярів, все одно що для хлібороба косовиця (Міщенко). 21. Кілька коней повернули знов через річку, до правого берега.

Запитання для самоконтролю

9. Що називається відокремленням?

10. Які є умови відокремлення?

11. В яких випадках відокремлюються означення?

12. Розкрити питання про відокремлені обставини та способи їх вираження.

13. В яких випадках відокремлюються додатки?

14. Як і в яких випадках відокремлюються прикладки?

Вправа 21. Виділити звертання, пояснити їх спосіб вираження, місце в реченні. Пояснити особливості пунктуації.

1. Мій дикий коню, норовистий коню! Все так би ти й іржав, все так би ти й летів! 2. Так багато на світі горя, люди, будьте взаємно красивими! 3. Моя матусю, старша моя мати! Хоч слід, хоч тінь, хоч образ свій залиш! 4. Обступи мене, ліс, як в легенді про князя Хетага... 5. Ще крок, Сізіфе, не чекай на оплески. Для глядачів тут сцена закрута. 6. Куди ведеш мене, моя гордине? В яких вершин позаторішній сніг? 7. Мій Дон Кіхоте, лицарю, чого-бо ти бредеш один по цій гіркій стезі? 8. Ну що ж, епохо, їж мене, висотуй! 9. Одкам'янійтесь, статуй античні, одкам'янійтесь і кричіть на гвалт! 10. Чоловіче мій, запрягай коня! 11. Корівонько, що їла, що пила? 12. І я

гукаю: – Су – ви – де! – ви де? – Ви де?.. Ви де?.. – відгукується Сувид. 13. – Не бійтесь, куме, іще трошки! Гукніть сусідам і родині, що ми уже посередині! 14. Куди ти ділась, річенъко? Воскресни. У берегів потріскались вуста. 15. Я тихо молився, Боже, тепер я кричу вже криком – прикрий мою душу, Боже, щитом малим і великим! (З тв. Л.Костенко).

Вправа 22. Виконати повний синтаксичний аналіз речень.

1. Парубок спершу, мабуть-таки, не сприйняв її за польову царівну і стояв, широко розкривши здивовані очі (Панас Мирний).
2. Парубкові здавався небесним той свіжий гнучкий голос дівчини(І.Нечуй-Левицький).
3. Історик міг з першого ж слова заворожити геть увесь, без винятку, клас. Розкриваючи будь-яку тему, складну, просту, цікаву й не зовсім, він завжди супроводжував власними доповненнями, скрашуючи матеріал підручника власними відступами.(О.Жовт.).

Запитання для самоконтролю

- 1. Які специфічні риси властиві звертанням? Як відрізнисти звертання від підмета?***
- 2. Вокативні речення та їх відмінність від звертань.***
- 3. Які розділові знаки ставляться при звертаннях?***
- 4. Як відрізнисти вставлені та вставні компоненти?***
- 5. Які розділові знаки ставляться при вставних та вставлених компонентах?***

**Програмові вимоги до заліку
з курсу «Сучасна українська мова з практикумом»
за розділом „Синтаксис простого речення“
для студентів 4 курсу спеціальності „Початкова освіта“**

9. Предмет і завдання синтаксису. Основні синтаксичні одиниці в українській мові.
10. Словосполучення як одиниця синтаксису. Вияв у словосполученні національної специфіки мови. Відмежування синтаксичних словосполучень від лексичних та фразеологічних.
11. Типи синтаксичних відношень у словосполученні: атрибутивні, об'єктні, обставинні.
12. Типи словосполучень за характером стрижневого слова:

- словосполучення іменникові, прикметникові, числівникові, займенникові, дієслівні, прислівникові.
13. Види підрядного синтаксичного зв'язку у словосполученнях: узгодження, керування, прилягання.
 14. Речення як основна синтаксична одиниця. Основні ознаки речення. Аспекти аналізу речення: структурний, логічний, семантичний.
 15. Структура речення. Типи речень за метою висловлювання: розповідні, питальні, спонукальні речення.
 16. Типи речень за емоційною насыщеністю. Стилістичне. використання окличних і неокличних речень.
 17. Стверджувальні та запереченні речення.
 18. Просте та окладне речення, принципи їх розмежування.
 19. Двоскладне речення як структурний різновид речень. Загальна характеристика.
 20. Синтаксична група підмета і синтаксична група присудка у двоскладному реченні. Непоширені і поширені двоскладні речення.
 21. Підмет. Простий підмет і способи його вираження. Складений підмет і способи його вираження.
 22. Присудок. Простий присудок і способи його вираження. Простий ускладнений присудок.
 23. Складений іменний присудок, його структурні особливості і способи вираження.
 24. Складений дієслівний присудок, його структурні особливості і способи вираження.
 25. Координація між підметом і присудком у простому двоскладному реченні.
 26. Поняття про односкладне речення. Типи односкладних речень: означенено-особові, неозначенено-особові, узагальнено-особові.
 27. Безособові, номінативні та інфінітивні односкладні речення. Стилістичні функції односкладних речень.
 28. Нечленовані синтаксичні структури. Слова-речення, їх значення, типи та вживання.
 29. Означення як синтаксичне вираження атрибута. Типи означенень: узгоджені і неузгоджені означення. Способи їх вираження.
 30. Прикладка як особлива форма означення. Граматичний зв'язок прикладки з означуваним словом. Написання прикладки з означуваним словом.

31. Додаток як синтаксичне вираження об'єкта дії. Типи додатка: прямий і непрямий. Придієслівні та приіменні додатки. Розмежування неузгоджених означень і приіменних додатків у формі родового відмінка.
32. Обставини як синтаксичне вираження різноманітних ознак і відношень дії або стану. Типи обставин та способи їх вираження.
33. Неповне речення. Комуникативні умови функціонування неповних речень. Структурні різновиди неповних речень. Контекстуальні, ситуативні, еліптичні неповні двоскладні та односкладні речення.
34. Просте речення і висловлювання. Синтаксичне і актуальне членування речення.
35. Основні функції порядку слів у реченні. Прямий і зворотний порядок слів у реченні.
36. Загальна характеристика простого ускладненого речення.
37. Однорідні члени речення. Засоби вираження однорідності.
38. Однорідні і неоднорідні означення.
39. Узагальнюючі слова при однорідних членах речення. Пунктуація у реченнях з однорідними членами.
40. Речення з відокремленими другорядними членами. Умови відокремлення: синтаксичні, морфологічні, семантичні. Факультативне відокремлення. Відокремлені означення. способи їх вираження.
41. Відокремлені додатки. Відокремлення обставин. Пунктуація при відокремлених членах речення.
42. Уточнюючі звороти та слова у складі простого речення. Пунктуація при уточнюючих словах і зворотах.
43. Смислові функції вставних і вставлених конструкцій, їх різновиди за значенням. Пунктуація при вставних і вставлених словах, словосполученнях і реченнях.
44. Значення і способи вираження звертання. Місце звертання у реченні. Пунктуація при звертанні. Стилістичні особливості звертання. Вокативне речення.

**Підсумкові тести
для студентів ОКР «Бакалавр»
з курсу «Сучасна українська мова з практикумом»**

1. Вибрати правильну відповідь: Літературна мова - це:
- А) це форма української мови, яка є державною мовою літературних творів;
 - Б) це унормована, відшліфована форма загальнонародної мови, яка обслуговує усі сфери життя суспільства;
 - В) це мова всього українського народу, яка перебуває в активному використанні тільки у сфері літератури;
 - Г) це мова, яка реалізується як у жаргонах та діалектах, так і в загальнозвживаній лексиці.

2. Українська мова належить до:

- А) праіндоєвропейської мовної сім'ї слов'янської групи словенських мов;
- Б) індоєвропейської сім'ї словенської групи східнослов'янської підгрупи мов;
- В) індоєвропейської мовної сім'ї, слов'янської групи, східнослов'янської підгрупи мов;
- Г) праіндоєвропейської мовної сім'ї, слов'янської групи, східнослов'янської підгрупи мов.

3. У якому з наведених варіантів усі звуки є задньоязиковими:

- А) [Л],[Р],[Д],[Ц],[В],[Й];
- Б) [Б],[П],[В],[М],[Ф];
- В) [Х],[К],[Г];
- Г) [Г],[К],[Х],[І];

4. У якому з наведених варіантів усі звуки є передньоязиковими:

- А) [Б],[Д],[Т],[З],[С],[Ж],[Ш],[Г],[Х];
- Б) [Д],[Т],[З],[С],[Ж],[Ш],[Щ],[Ц],[Ч];
- В) [Д],[Т],[З],[С],[Ж],[Ш],[Ц],[Ч];
- Г) [Р],[Л],[Й],[М],[Н],[П],[В].

5. У якому з наведених варіантів усі звуки є сонорними:

- А) [Р],[Р'],[Л],[Л'],[М],[Н],[В],[Й];
- Б) [М],[Н],[В],[Ц],[Л],[Б];
- В) [Б],[П],[Д],[Т],[З],[С],[Р],[Л];
- Г) [Н],[М],[В],[П],[С],[Ш].

6. У якому з наведених варіантів усі звуки є фрикативними:

- А) [Р],[Л],[М],[Н],[В],[Й],[ДЖ],[Ч];

- Б) [В],[Ф],[З],[С],[Щ],[Ш];
В) [М],[Р],[Л],[С],[Ц],[ДЗ],[Б],[П],[К];
Г) [В],[Г],[Й],[С],[З],[Ш],[С'],[З'].

7. У якому з наведених варіантів усі звуки є шиплячими:

- А) [Ж],[Ч],[Ш],[ДЖ],[Щ];
Б) [ДЖ],[Ж],[Ш],[Ч];
В) [Ж],[Ч],[ДЖ],[ДЗ],[Ф];
Г) [Ш],[Щ],[ДЖ],[С],[З].

8. У якому з наведених варіантів усі звуки є дзвінкими:

- А) [Б],[Д],[З],[Ж],[ДЖ];
Б) [Б],[З],[Ж],[Р],[Л],[Н];
В) [Д],[Т],[З],[С],[М],[Л],[Н];
Г) [Б],[Д],[З],[Ж],[ДЖ],[Р],[Л],[Н].

9. У якому з наведених варіантів усі звуки є глухими:

- А) [П],[Т],[Щ],[Ш];
Б) [Т],[С],[Л],[Н],[Ш];
В) [Л],[Н],[Ц],[ДЗ],[С],[Ш],[В],[Й],[П];
Г) [П],[Т],[С],[Ш],[Ц],[Ф].

10. У якому з наведених варіантів усі звуки є свистячими:

- А) [ДЗ],[Ц],[С],[З],[Ф];
Б) [Р],[Л],[Ж],[Ш],[М];
В) [ДЗ],[ДЗ'],[Ц],[Ц'],[С],[С'];
Г) [ДЗ],[ДЖ],[Ц],[Ц'],[С],[С'].

11. У якому з наведених варіантів в усіх словах відбулася асиміляція, відбита на письмі:

- А) розчервонітись, верблюд, лампочка, пташка;
Б) спитати, покоління, Гандзя, скинути;
В) навмання, сказати, смішся, добре;
Г) двері, у бочці, здирати, сместься.

12. У якому з наведених варіантів в усіх словах відбулася регресивна асиміляція:

- А) анекдот, просьба, сказати, розжувати, будні;
Б) бджола, спасти, сфабрикувати, дочці;
В) розставити, роздати, спустити, розшарітися;

Г) розжиріти, слива, стати, рушниця.

13. У якому з наведених варіантів в усіх словах відбулася прогресивна асиміляція:

- А) Гандзя, весілля, бджілка, насіння;
- Б) розшарування, розташування, розшумітися, хто;
- В) дозвілля, розширити, розшарування, бджола;
- Г) плаття, гілля, бадилля, дитинча.

14. У якому з наведених варіантів в усіх словах відбулося спрощення приголосних, не відбите на письмі:

- А) аванпостний, шістнадцять, фашистський, щасливий, тижневик;
- Б) дванадцять, контрастний, баластний, власний;
- В) захисник, масний, м'ясний, власний, пристрасний.
- Г) контрастний, студентський, парламентський, індивідуалістський, журналістський;

15. У якому з наведених варіантів в усіх словах відбулася асиміляція оглушення:

- А) легкий, спитати, вогко, сфабрикований, скинути;
- Б) сказати, роздавати, розширити, анекдот;
- В) прохання, сфотографувати, змазати, зшити;
- Г) розчистити, зливати, ставати, сказати.

16. У якому з наведених варіантів в усіх словах відбулася асиміляція одзвінчення:

- А) розжувати, розширити, сівба, сфотографувати;
- Б) просьба, бджола, вокзал, анекдот, боротьба;
- В) кігті, плахта, здавати, підставити;
- Г) боротьба, сівба, анекдот, сказати.

17. У якому з наведених варіантів в усіх словах відбулася асиміляція за м'якістю:

- А) самобутній, будні, свято, сотня, сніг;
- Б) сніжний, світло, щодня, просьба;
- В) боротьба, найменування, пальці, лялька;
- Г) сотня, судді, мальви, кінчик.

18. У якому з наведених варіантів в усіх словах відбулася асиміляція за способом творення:

- А) розшумітися, зілля, рілля, святковий;
- Б) розшарування, безжально, каміння, розжарений, безжурність;
- В) сніжний, дорожній, дорожчий, безжурний;
- Г) безстрашний, спочити, розжувати, розжарення.

19. У якому з наведених варіантів в усіх словах відбулася суміжна дисиміляція:

- А) хто, верблюд, лицар, розставити;
- Б) красти, сердешний, рушниця, хтось;
- В) горішній, торішній, сердешний, порушник;
- Г) черепашка, рушник, рулити, срібло.

20. У якому з наведених варіантів в усіх словах відбулося спрошення приголосних, відбиті на письмі:

- А) власний, розбрізкати, струснути, одинадцять, стиснути;
- Б) бризнути, чесний, гончарик, міський, корисний;
- В) брязнути, свиснути, шістнадцять, пестливий;
- Г) сонце, щасливий, радісний, добрий.

21. У якому з наведених варіантів в усіх словах відбулися найдавніші чергування голосних фонем:

- А) мести-замітати, сісти-саду, садок-садка, земля-землі;
- Б) брести-бродити, летіти-літати, горіти-зарище, стояти-стати;
- В) плести-заплітати, умирати-умерти, знайти-знаходити, сотня – сотень;
- Г) багатіти-багач, грудень-грудня, вибирати-вибрати.

22. У якому з наведених варіантів для всіх слів характерне чергування /o/, /e/ з /i/:

- А) волога, дорога, сон, день;
- Б) пень, велетень, воли, очі;
- В) гора, возик, печі, речі;
- Г) соловей, печера, пекти, морок.

23. У якому з наведених варіантів для всіх слів характерне чергування /o/, /e/ з нулем звука:

- А) сон, пень, день, садок;
- Б) молі, долі, велетень, текти;
- В) беру, замости, нога, каменя;
- Г) жмурити, брова, нога, пшено.

24. У якому з наведених варіантів для всіх слів характерне чергування /о/, /е/ з /і/:

- А) молі, беру, велетень, лежень;
- Б) брови, нога, текти, промені;
- В) перець, мелений, зберемо, студент;
- Г) коні, долоні, ноги, сосна.

25. У якому з наведених варіантів для всіх слів характерне чергування /и/ з /о/ у групах РИ ЛИ //РО, ЛО:

- А) лишати, рибалити, бриніти, крижаний;
- Б) дрижати, здирати, умирати, червень;
- В) бренькати, деру, дригати, брикати;
- Г) чорнобривий, кривавий, кришити, глитати.

26. У якому з наведених варіантів подані слова, що є винятками з чергування /о/, /е/ з /і/:

- А) учитель, кілок, морозний, кишеня;
- Б) кінь, свекор, бойовий, ганок;
- В) лікоть, зберемо, біль, кишеня;
- Г) долоня, молодий, овес, доми.

27. У якому з наведених варіантів для всіх слів характерне чергування /г/ // /ж/, /к/ // /ч/, /х/ // /ш/ (перша палatalізація):

- А) ручка, праця, бачок, сачок;
- Б) кочерга, футбол, зайчик, ослінчик;
- В) пекти, допомога, став, виїзд;
- Г) крига, свекруха, муха, око.

28. У якому з наведених варіантів для всіх слів характерне чергування /г/ // /з/, /к/ // /ц/, /х/ // /с/ (друга палatalізація):

- А) допомога, свекруха, рука, кулак;
- Б) друг, став, плакати, мука;
- В) берег, плакса, рукав, стріха;
- Г) горох, око, ніс, знак.

29. У якому з наведених варіантів для всіх слів характерне чергування передньоязикових приголосних фонем з j:

- А) мучитись, коптити, графити, казати;
- Б) плавити, ловити, полити, полоти;

- В) садити, сідати, ломити, значити;
Г) їздити, казати, мастити, трусити.

30. У якому з наведених варіантів для всіх слів характерне чергування губних приголосних фонем з j:

- А) летіти, палити, платити, крутити;
Б) ловити, графити, топив, любити;
В) топити, ловити, ломити, крутити;
Г) попити, кропити, трусити, дихати.

31. У якому з наведених варіантів всі слова дійсно пишуться з префіксом з-:

- А) зжувати, зшити, зрадити, зпасувати;
Б) здати, зроблений, зшитий, зволожити, зцілити;
В) зкасувати, збідніти, здерти, зважувати, зтвєрджувати;
Г) здружитися, збудити, зходити, зтягувати.

32. У якому з наведених варіантів всі слова пишуться з префіксом с-:

- А) спалити, стопити, скасувати, сказати, скерувати;
Б) ссадити, ссипати, стримати,стати;
В) сцілiti, сфабрикувати, сшити, сшарувати;
Г) ссунути, ссадити, стиснути, счистити, сшумувати.

33. У якому з наведених варіантів усі слова написані правильно:

- А) Організація об'єднаних націй, вінницькі вулиці, декларація прав людини, національний банк України;
Б) газета «Літературна Україна», нобелівська премія, президент академії наук, товариство «Просвіта»;
В) симоненкові рядки, державна премія імені Тараса Шевченка, Молочний шлях;
Г) лауреат Державної премії, Нестор Літописець, сузір'я Великого Пса, Президент України;

34. У якому з наведених варіантів всі слова пишуться з префіксом пре- :

- А) преосвященство, прекомічний,преглушений;
Б) премудрий, предобрий, премилий, прекрасний;
В) прекутий, прекритий, препрошений, препишний;
Г) предивний, пребитий, примружений.

35. У якому з наведених варіантів усі слова написані правильно:

- А) безсильний, розкладання, спихнути, зшити;
- Б) бессовісний, розкладачка, спалювати, прірва;
- В) росшарування, бессимптомний, здавати, розробити;
- Г) зжувати, росставляти, сшити, схопити.

36. У якому з наведених варіантів усі слова написані правильно:

- А) роздавити, червяк, морквяний, свято;
- Б) тъм'яний, без'язикий, п'ядестал, девятьсот;
- В) розфарбувати, п'єдестал, роз'яснення, черв'як;
- Г) шіссот, пядесять, п'єдистал, зв'язати.

37. У якому з наведених варіантів усі слова написані правильно:

- А) надвечір'я, бурян, буряк, подвір'ячко;
- Б) Святослав, спяніти, п'ятиповерховий, возєднання;
- В) ад'ютант, мавпячий, між'ярусний, ін'екція;
- Г) возз'єднання, без'ідейний, п'ятсот, п'ятачок.

38. У якому з наведених варіантів усі слова написані правильно:

- А) зигзаг, тріумф, денамо, митрополит;
- Б) дисципліна, дисбактеріоз, мозайка, преамбула;
- В) дициметр, лъстісья, Бразілія, дезінфекція;
- Г) дециметр, децибел, деректор, енциклопедія.

39. У якому з наведених варіантів у написанні слів допущено помилки:

- А) інфразвук, варіант, Флорида, абітурієнт, бюрократ,
- Б) акція; абревіатура, шістсот, бюст, бінокль, вольєр, акумулятор;
- В) вимпел, дипломат, цистерна, белетристика, депозит, курйозний;
- Г) лібрето, вілла, іміграція, диплом, п'єдестал, Скандинавия;

40. У якому з наведених варіантів у написанні слів допущено помилки:

- А) прем'єр-міністр, унтер-офіцер, пів-Києва, світловодолікарня, все-таки, металопрокат;
- Б) спільнослов'янський, екс-президент, маловживаний, вдосвіта, по-київськи, зелено-жовтий;
- В) пів-Європи, напівавтомат, пів'яблука, триповерховий, віце-прем'єр, генерал-полковник;
- Г)абикуди, тимчасовий, іван-чай, прайндоєвропейський, як-небудь, мовностильовий.

41. У якому з наведених варіантів усі слова є синонімами :

- А) сміливий, відважний, героїчний;
- Б) безкоштовний, безоплатний, беззатратний, безфінансовий;
- В) багатий, багатуючий, багатенький;
- Г) бідний, жебрак, благий, сердешний.

42. У якому з наведених варіантів слова не синонімічні :

- А) подвійний, бінарний, двійний;
- Б) погано, негоже, кепсько, незугарно, зле;
- В) плакати, скигліти, хлипати, рюмсати, хникати;
- Г) подарунок, дар, підношення, презент, подача, гостинець;

43. У якому з наведених варіантів усі слова можуть утворювати антонімічні пари:

- А) великий, живий, килим, худнути;
- Б) веселий, працьовитий, будувати, дружба;
- В) тремтіти, гаснути, півтора, будинок;
- Г) працелюбний, останній, живий, мій.

44. У якому з наведених варіантів усі слова є лексичними омонімами:

- А) байка, стан, міна, здаватися; ліра,
- Б) перенісся, ніж, удар;
- В) фінка, білок, став, грим;
- Г) зважити, дуло, дорогою, пас.

45. У якому з наведених варіантів усі слова є омоформами:

- А) насип, діти, білок, мати, три;
- Б) хлоп, ферма, ударник, слід;
- В) плач, три, мило, став, пас;
- Г) грим, ворон, заставити, боронити, нота.

46. У якому з наведених варіантів усі слова є омографами:

- А) приими, передавати, глава, розплющувати;
- Б) насип, білок, приклад, дорога, замок;
- В) перловий, посів, засипати, дорога, кілька;
- Г) ворон, здаватися, вити, доля, на березі.

47. У якому з наведених варіантів усі слова запозичені :

- А) нуль, кавун, мрійник, тисяча, йти;
- Б) метод, веселка, повінь, прерія, імпімент;

- В) діалект, велюр, атом, акція, джокер, танк;
Г) інспекція, аудиторія, таксі, амплуа, хвилина.

48. У якому з наведених варіантів усі слова належать до власне української лексики :

- А) хурделиця, мрійник, ера, гуркотіти, борщ;
Б) вареники, книш, вариво, печиво, печеня, бутерброд, ковбаса;
В) натхнення, мрія, дружина, діалог, серце, фея;
Г) линути, комора, веселка, спатоньки, хлопчик, дитинча.

49. У якому з наведених варіантів усі слова запозичені з англійської мови:

- А) танкер, дилер, лендровер, дипломат, флейта;
Б) джем, танк, мітинг, імпічмент, брокер;
В) драйв, таксі, бостон, фізика, дивертисмент;
Г) попурі, еврика, страждающий, мюзик-хол, піаніно.

50. У якому з наведених варіантів є слова, що не можуть утворювати антонімічні пари:

- А) кривий, старий, ворог, важкий;
Б) світлий, швидко, будувати, любити, давати;
В) живий, мудрий, великий, дерев'яний, голосний, пряний;
Г) активний, красивий, зло, дружба, кричати.

51. Морфема – це

- А) найменша значуча частина речення;
Б) значуча частина речення, що виражає смислові відношення між словами;
В) найменша значуча частина слова;
Г) значуча частина слова, що має лексичне значення.

52. Значуча частина слова, що стоїть перед коренем і служить для творення нових слів чи нових форм – це:

- А) префікс;
Б) постфікс;
В) інтерфікс;
Г) флексія.

53. Слово, що служить базою для утворення іншого, називається

- А) твірним;

- Б) значущим;
- В) основним;
- Г) дериватологічним.

54. Позначте рядок, у якому всі слова мають таку будову:
префікс+корінь+закінчення:

- А) відхід, перепад, прамова, прокат, підгір'я;
- Б) проділ, пречистий, чимало, позолота, посвята;
- В) розгром, запуск, поголів'я, премило, поклик;
- Г) позов, заряд, забагато, завіса, претихий;

55. Позначте рядок, у якому всі слова утворено безафіксним способом:

- А) накип, рудокоп, відріз, випас, виклик;
- Б) викуп, догляд, наділ, наказ, ходак;
- В) випад, дослід, хріпун, доказ, наклад;
- Г) укол, укус, улов, визиск, наказ, навар.

56. Позначте рядок, у якому всі слова утворено префіксально-суфіксальним способом:

- А) по-французьки, беззаконний, антинародний, безвольний, пристінок;
- Б) припічок, бездушний, підніжка, затінок, по-дружньому;
- В) по-перше, дощільний, багатослівний, нахлібник, обніжок;
- Г) удруге, по-нашому, пролісок, негуманний, настільний.

57. Позначте рядок, у якому всі слова мають нульове закінчення

- А) хід, піч, студент, сніг;
- Б) весело, живучи, писати, жваво;
- В) весна, радість, перехід, веселка;
- Г) килим, дорога, будиночок, затінок.

58. Усі слова утворені лексико-синтаксичним способом у рядку:

- А) високоповажний, вісімсот, широковідомий, плащ-палатка;
- Б) військовий, черговий, ультрамодний, перекотиполе;
- В) полонений, наречений, добраніч, облівно;
- Г) УТН, туди-сюди, всюдихід, перекопати.

59. Визначте, яким способом у словосполученнях сільські **півні** та село **Півні** утворилися однозвучні слова:

- А) лексико-синтаксичний;

- Б) морфолого-сintаксичний;
- В) лексико-семантичний;
- Г) морфологічний.

60. У реченні «**Наречена** сиділа сумна» виділене слово утворилося:

- А) лексико-семантичним способом;
- Б) лексико-сintаксичним способом;
- В) морфологічним способом;
- Г) морфолого-сintаксичним способом.

61. Позначте рядок, в якому всі іменники належать до жіночого роду:

- А) Марія, тема, біль, путь;
- Б) синиця, Микола, повінь, перемога;
- В) трава, сіль, мати, паморозь;
- Г) тінь, зброя, гайдамака, собака.

62. Позначте рядок, в якому всі іменники належать до одного роду:

- А) музей, аташе, полін, Борнео, кенгуру;
- Б) кредо, ревю, колърабі, маestro, міс;
- В) кужіль, родео, салямі, Нікарагуа, По;
- Г) насип, мсьє, трюмо, портьє, Онтаріо.

63. Позначте рядок, в якому слово не вживається в однині:

- А) рукавиці;
- Б) вечорниці;
- В) вікна;
- Г) ніздri.

64. Позначте рядок, в якому всі іменники належать до однієї відміни:

- А) суддя, рілля, ідилія, зайченя, день;
- Б) селище, згарище, узвишша, мати, стіл;
- В) мелодія, Софія, сирота, Микита, дорога;
- Г) суміш, штурм, квартал, піч, біль.

65. Позначте рядок, у якому всі іменники належать до четвертої відміни:

- А) пташеня, сотня, зайченятко, дівчинка, хлоп'я;

- Б) каченя, лоша, совенятко, дівча, зайченятко;
- В) хижка, суша, ратуша, паща, душа;
- Г) ім'я, каченя, дівча, кошена, зайчена.

66. Позначте рядок, у якому всі іменники належать до спільногороду:

- А) синиця, суддя, кішка, сирота;
- Б) приблуда, причепа, нахаба, трудяга;
- В) воєвода, примара, базіка, сновида;
- Г) крикуха, задираха, повитуха, капризуля.

67. Позначте рядок, в якому прікметник інший за розрядом:

- А) дерев'яна ложка;
- Б) солом'яна стріха;
- В) зализні двері;
- Г) скляні очі.

68. Позначте рядок, в якому всі прікметники, які перейшли у розряд якісних:

- А) мишача нора, заяча шуба, риб'ячий жир;
- Б) дерев'яні двері, скляний посуд, шовкова сукня;
- В) кавове пальто, малиновий джем, яблучне повидло;
- Г) мишача душа, заячий характер, малиновий шарф.

69. Позначте рядок, в якому всі слова – прікметники:

- А) веселий, лагідний, міцний, сумний;
- Б) позолочений, мідний, мій, радісний;
- В) невдалий, безвідмовний, їхній, печений;
- Г) розказаний, зшитий, розбитий, вимитий.

70. Виділіть неправильно утворений ступінь порівняння прікметника:

- А) крахій результат;
- Б) солодкіша ягода;
- В) відвертіше зізнання;
- Г) найближча дорога.

71. Знайдіть прікметник, від якого не можна утворити ступені порівняння:

- А) премудрий;

- Б) хоробрий;
- В) розумний;
- Г) гарний.

72. Позначте рядок, у якому всі прикметники належать до твердої групи:

- А) осіння погода, літня спека, зимові канікули;
- Б) цікаві вистави, веселі діти, сині чоботи;
- В) чорні брови, добрі люди, зелені очі;
- Г) високі гори, глибокі озера, стародавні традиції.

73. Позначте рядок, у якому всі прикметники належать до м'якої групи:

- А) цікаві люди, розумні студенти, смутні часи;
- Б) внутрішні голоси, мудрі розмови, марні сподівання;
- В) лагідні руки, нічні голоси, світлі спогади;
- Г) вранішні роси, стародавні країни, літні дні.

74. Позначте рядок, у якому всі прикметники належать до якісних:

- А) веселий день, щасливий сміх, вдалий жарт;
- Б) стара липа, продуктовий магазин, вродлива дівчина;
- В) теплий дощ, вірний хлопець, телячий язик;
- Г) лисячий характер, скляні двері, тротуарна плитка.

75. Позначте рядок, в якому всі прикметники належать до відносних:

- А) тиха розмова, спритний учень, снігова завія;
- Б) материнська ласка, далека зоря, сміливий вчинок;
- В) вечірнє сонце, вершкове морозиво, вранішня роса;
- Г) повне відро, кам'яний схил, затишна квартира.

76. Позначте рядок, у якому всі прикметники належать до присвійних:

- А) левеняткові вушка, дідусяева сорочка, доньчина стрічка;
- Б) Нобелівська премія, степова трава, заяча нора;
- В) солов'їний спів, пташине гніздо, молодецькі забави;
- Г) вовчий апетит, голодний студент, батьківські збори.

77. Позначте рядок з числівником:

- А) кількаразовий

- Б) півтора
- В) тричі
- Г) трирядковий

78. Позначте рядок, у якому всі числівники належать до кількісних:

- А) двадцять другий, п'ятеро, сім, вісімнадцять
- Б) один, перший, третій, одинадцятий
- В) п'ять, двоє, кільканадцять, двадцять шість
- Г) чотири, сто, двадцять третій, четверо

79. Позначте рядок, у якому неправильно написано відмінкові форми числівників:

- А) одній п'ятій, двадцятьома, дев'яностам, п'ятисот;
- Б) триста двадцять сьомого, восьми, одному, десятьох;
- В) сьоми, двадцятих, п'ятимастами, трьох цілих п'ятьох сьомим;
- Г) три цілих п'ять сьомих, двом, дев'яносто дев'ятому, чотирьомстам.

80. Визначте, де неправильно поєднано числівник з іменником:

- А) чотири місяця;
- Б) два рази;
- В) п'ять кілограмів;
- Г) сім днів.

81. Визначте, де неправильно записано числівники:

- А) п'ятдесят, тридцять чотири, одинадцять, сьомий;
- Б) третій, сімдесят, потроїти, двісті;
- В) четвертий, п'ятеро, шістсот, одинадцять;
- Г) шістдесят, кілька надцять, по-двоїти, шість сотий.

82. Позначити неправильно утворену відмінкову форму числівника:

- А) сіма;
- Б) сомастами;
- В) (на) трьохстах;
- Г) двохсот сорока.

83. Позначте речення, що потребує редагування:

- А) Лихо трапилося з одним туристом;

- Б) Його премійовано п'ятьмастами гривнями;
В) Збори розпочнуться о сімнадцятій годині;
Г) На складі бракувало півтораста кілограм борошна.

84. Позначте рядок, у якому всі слова займенники:

- А) мій, їхній, сам, твій;
Б) добрий, твій, самостійний, я;
В) він, ми, вони, багато, кілька;
Г) де, куди, звідки, там.

85. Позначте рядок, у якому всі займенники є особовими:

- А) твого, тобі, вам, свого;
Б) їхній, ваш, нашого, мого;
В) декого, дечому, якого, ні для кого;
Г) нас, мене, вами, ним.

86. Позначте рядок, у якому всі займенники є присвійними:

- А) наш, його, якийсь, цей;
Б) мій, стільки, хтозна-чий, мене;
В) мій, свій, їхній, твій;
Г) такий, весь, всякий, той.

87. Усі займенники слід писати через дефіс у рядку:

- А) казна/скільки, аби/кому, де/хто;
Б) де/що, ні/хто, де/котрий;
В) де/котрий, казна/що, аби/де;
Г) чому/небудь, хто/небудь, казна/що.

88. Позначте рядок, у якому всі займенники належать до одного розряду:

- А) хось, щось, десь, ніхто;
Б) мій, твій, мене, тобі;
В) якась, будь-хто, абихто, що-небудь;
Г) нічий, їхній, такий, твій.

89. Усі дієслова належать до особових форм у рядку:

- А) йти, прочитаєш, писати, визначають;
Б) працюють, кохає, очікуєш, вірять;
В) поталанило, морозить, буває, розповідають;
Г) співай, вір, світає, малювати.

90. Позначте рядок, у якому всі дієслова належать до першої дієвідміни:
- А) друкувати, нюхати, копати, витрачати;
 - Б) перевіряти, перемагати, перескочити, переходити;
 - В) дарувати, питати, веселитися, запрошувати;
 - Г) вигадувати, роздумувати, сидіти, брати.
91. Позначте рядок, у якому всі слова належать до другої дієвідміни:
- А) ходити, тікати, ткати, милуватися;
 - Б) вичікувати, пропонувати, брехати, стояти;
 - В) носити, спати, крутити, боронити;
 - Г) думати, чути, кричати, зізнаватися.
92. Умовний спосіб у значенні наказового вжито у реченні:
- А) Хотіла б я піснеюстати;
 - Б) Я так і не зрозуміла нічого;
 - В) Нехай вони працюють до вечора;
 - Г) Чи не встав би ти, небоже?
93. Позначте рядок, в якому є зайве дієслово:
- А) сподіватися, хотіти, щастити, копати;
 - Б) мили, працювала, йшли, кохали;
 - В) працював, хотіла, вірили, знають;
 - Г) смієшся, хочеш, знаєш, купуеш.
94. Позначте рядок, у якому немає зайвого дієслова:
- А) читай, купив би, нехай вірить, малює;
 - Б) пиши, працюйте, співай, співаймо;
 - В) сподіваюсь, згадати, нехай малює, визначся;
 - Г) пишуть, знають, сидять, співав би.
95. Усі дієслова безособові в рядку:
- А) бракує, поталанило, зросла б, вірили;
 - Б) щастить, знає, кричить, хоче;
 - В) пахне, ріже, перекладає, світає;
 - Г) спиться, вечоріє, сниться, дощить.
96. Позначте рядок, у якому всі дієслова є дієприкметниками:

- А) посивілий, підбитий, порослий, здійснений;
- Б) запрошений, обсаджений, притихлий, військовий;
- В) заборонений, замкнутий, здоровенний, похилий;
- Г) зроблений, сказаний, визначений, корисний.

97. Знайдіть помилку:

- А) посивілий;
- Б) розвинутий;
- В) змарнівший;
- Г) достиглий.

98. Позначте рядок, у якому дієприкметник не відповідає інфінітиву:

- А) нагородити – нагорождений;
- Б) зрізати – зрізаний;
- В) розквітнути – розквітлий;
- Г) зеленіти – позеленілий.

99. Позначте рядок, у якому дієприслівник не відповідає інфінітиву:

- А) привітатися – вітаючись;
- Б) змагатися – змагаючись;
- В) мружити – мружачись;
- Г) стати – стаючи.

100. Позначте рядок, у якому дієслова написані з помилками:

- А) кажимо, пішов таки, хочать, стежуть;
- Б) кричите, виростять, біжать, ріжмо;
- В) мружити, хочете, плисти, сядьте;
- Г) плисти, косите, колишеш, виростять.

101. Позначте рядок, у якому іменники написані з помилками:

- А) півкрок, пів'яблука, лікар-офтальмолог, людино-день;
- Б) чарзілля, мініспідниця, жарптиця, пів-огірка;
- В) роликопідшипники, лісосплав, пів'юрти, пів-Вінниці;
- Г) норд-ост, напівморок, Лисичка-Сестричка, льон-кучерявець.

102. Позначте рядок, у якому прикметники написані з помилками:

- А) лісо-степовий, сільсько-господарський, ново-винайдений, дизельмоторний;

- Б) працелюбний, дев'яностолітній, п'ятирічний, історико-філологічний;
В) блакитно-синій, чорноземний, давньонімецький, сімсотрічний;
Г) вічнозелений, віце-губернаторський, блакитноокий, стовідсотковий;

103. У котрому рядку всі слова – прислівники?

- А) уп'яте, весело, навмання;
Б) у п'яте, веселе, миттю;
В) п'ятірка, веселить, голіруч;
Г) п'ятірко, веселенько, веселеньке.

104. У котрому рядку перелічено всі розряди прислівників за значенням?

- А) означальні, обставинні, кількісні;
Б) означальні, обставинні, модальні, предикативні;
В) означено-особові, неозначено-особові, безособові;
Г) прості, складені.

105. Які прислівники виконують роль головного члена односкладного безособового речення?

- А) означальні прислівники;
Б) обставинні прислівники;
В) предикативні прислівники;
Г) якісні прислівники.

106. Яка самостійна частина мови є незмінюваною?

- А) прикметник;
Б) дієслово;
В) числівник;
Г) прислівник.

107. Які з прислівників не виконують жодної синтаксичної ролі у реченні і є вставними словами?

- А) предикативні прислівники;
Б) модальні прислівники;
В) означальні прислівники;
Г) обставинні прислівники.

108. Яке твердження стосується прийменника?

- А) поєднує однорідні члени речення;
Б) оформляє залежність одного повнозначного слова від іншого;
В) виконує словотворчу функцію;
Г) надає висловленню додаткової семантики.
109. У котрому рядку всі слова належать до службових частин мови?
- А) заради, ку-ку, ані, лише́нь, про те;
Б) ня́в, з-поміж, чи не, аби, хто;
В) наче, бодай, але, щоб, з-під;
Г) з-поза, тому що, приблизно, авже́ж, навколо́шки.
110. У котрому рядку всі слова належать до службових частин мови?
- А) окрім, заради, хоч, хіба, невже;
Б) самий, незважаючи на, ради, чи... чи, і;
В) крім, для, щоб, але, чийсь;
Г) oprіч, задля, щось, або, через те що.
111. У котрому рядку всі слова належать до службових частин мови?
- А) хоч, ледве не, уже, з-за, ледве-ледве;
Б) як же, щоб, нібито, хай, ніхто;
В) мов, як, крім, задля, але;
Г) хіба, як-от, ні від кого, наче, колись-то.
112. У котрому рядку всі прийменники пишуться разом?
- А) по /між, згідно /з, під/час, в/продовж, з/поміж;
Б) незалежно /від, на/перед, з/під, за/ради, з /за;
В) за /для, відповідно /до, о/крім, по /за, з/метою;
Г) в/наслідок, до/вкола, в/здовж, на/вколо, що/до.
113. У котрому рядку допущено помилку в правописі прийменників?
- А) внаслідок, з-перед, з-поза, з-поміж, заради;
Б) поміж, окрім, навкруги, поруч з, із-за;
В) з-посеред, з-над, у зв'язку з, за винятком, з-попід;
Г) не зважаючи на, з метою, задля, посеред, з-поміж.
114. Яке твердження стосується сполучника?
- А) поєднує однорідні члени речення та частини складного речення;
Б) оформляє залежність одного повнозначного слова від іншого;

- В) виконує словотворчу і формотворчу функції;
Г) надає висловленню додаткової семантики.

115. Яке твердження стосується частки?

- А) оформляє залежність одного повнозначного слова від іншого;
Б) поєднує частини складного речення;
В) виконує словотворчу, формотворчу та комунікативну функції;
Г) поєднує однорідні члени речення.

116. У котрому рядку всі сполучники порівняльні?

- А) немовби, що, наче, хоч, неначе;
Б) начебто, мов, немов, ніби, нібіто;
В) як, ледве, мов, наче, аби;
Г) як, мов, оськільки, а, тому що.

117. У котрому рядку всі сполучники сурядні?

- А) якщо, якби, щоб, неначе, для того щоб;
Б) проте, але, то-то, не тільки... а й, не так... як;
В) нібіто, як, і, зате, ще й, дарма що;
Г) для того щоб, бо, однак, неначе, чи... чи.

118. У котрому рядку всі сполучники підрядні?

- А) якщо, якби, однак, неначе;
Б) нібіто, як, і, зате;
В) для того щоб, а, бо, також;
Г) тому що, як, щоб, аби.

119. У котрому рядку всі прийменники пишуться через дефіс?

- А) із /за, з/під, з/попід, з/поміж, з/посеред;
Б) з/поза, з/за, по /при, за/для, за /ради;
В) в/продовж, що/до, з /за, з/поміж, по/серед;
Г) згідно/з, з/понад, з/над, по/серед, із /за.

120. У котрому рядку допущено помилки в правописі прийменників?

- А) з-попід, з-за, незважаючи на, заради, попід;
Б) у продовж, навпроти, задля, з метою, за винятком;
В) з-посеред, з-поза, з-поміж, посеред, поміж;
Г) вздовж, з-над, навколо, побіля, із-за.

121. У котрому рядку всі частки у складі інших слів пишуться через дефіс?

- А) таки /зробили, вдарили/ж/таки, якось/то, коли /небудь;
- Б) нарвали/б, наче/б, так/то, будь/як, те/ж;
- В) таки/то, як/от, скиньте/но, розповідай/бо, взяв/таки;
- Г) саме/це, навряд/чи, колись/то, та/й, аби /хто.

122. У котрому рядку всі слова — частки?

- А) чи, ніби, нехай, лишень, справді;
- Б) і, в, не, ні, ані;
- В) з, чи не, хай, мовляв, з-понад;
- Г) із-за, щоб, що, мовби, а.

123. У котрому рядку всі слова з часткою **не** пишуться окремо?

- А) не/веселий, не/мовля, не/мов, не /мовчати, не /можна;
- Б) не /міг, не /має, не /зчутися, не /щастя, не/один;
- В) не /дбалий, не/абияк, не/гайно, не/вірив, не /наче;
- Г) не/треба, не/той, не /читаючи, не/виправлена учнем помилка.

124. У котрому рядку всі слова вигуки?

- А) ой, геть, б, нехай, бодай;
- Б) алло, цабе, фе, ой, марш;
- В) би, хай, ой, годі, або;
- Г) прощайте, ех, нехай, перепрошую, хоча.

125. У котрому рядку всі поєднання слів є синтаксичними словосполученнями?

- А) зелений гай, струмок бринить, Чорне море;
- Б) кам'яне вугілля, ясен місяць, нехай поміркує;
- В) писати ручкою, вставати зранку, маленька дівчинка;
- Г) сумно посміхатися, накивати п'ятами, малює тушию.

126. У котрому рядку всі поєднання слів є синтаксичними словосполученнями?

- А) відкрити таємницю, думати вголос, малювати фарбами;
- Б) розповідати історію, неохоче вітається, зробити б;
- В) гарний день, біля озера, рання зима;
- Г) я думаю, навпроти дому, крокодилячі сльози.

127. У котрому рядку всі словосполучення утворені граматичним зв'язком узгодження?

- А) смілива людина, творчий доробок, новий підхід;
- Б) давня земля, душа народу, високе небо;
- В) наш дух, материнська любов, розірвати пута;
- Г) рідне небо, барви веселки, написано чітко.

128. У котрому рядку всі словосполучення утворені граматичним зв'язком керування?

- А) щиро любити, часи перетворень, цвіт яблуні;
- Б) забезпечити захист, чекаємо в гості, червоний від морозу;
- В) українська мова, вітер з моря, кожен з нас;
- Г) високо над головою, мелодійна пісня, досить повільно.

129. У котрому рядку всі словосполучення утворені граматичним зв'язком прилягання?

- А) подарунок сестрі, розмова з матір'ю, зелен клен;
- Б) шестero синів, високі осокори, столітні дуби;
- В) працювати натхненно, дуже мила, задумуюся часто;
- Г) його життя, духмяний хліб, широкополі степи.

130. У котрому рядку всі словосполучення прості за будовою?

- А) дехто з учнів, шум річки, мої улюблені квіти;
- Б) далеко від рідного дому, книга товариша, зупинитися серед залу;
- В) дівча з блакитними очима, надто сміливий юнак, віра в перемогу;
- Г) читати з натхненням, материнська любов, поїхати на Далекий Схід.

131. У котрому рядку всі словосполучення складні за будовою?

- А) давати пораду дітям, захоплено читати книгу, талановитий поет Грузії;
- Б) допустити помилку в диктанті, на честь ювілею, виступ з доповіддю на конференції;
- В) більш досвідчений спеціаліст, дівчина з русою косою, потрібний для людей;
- Г) нова сукня із шовку,твори Івана Франка, мрія про щастя.

132. У котрому рядку всі речення односкладні?

- А) Працю вчителя ні з чим не можна порівняти. Поважаймо кожну мить. Ясна ніч;
- Б) Я шукаю в людях лише хороше. Іду на роботу з натхненням. Сміх лікує;
- В) Без психології нема й педагогіки. Забіліли сніги. Решетом воду не носять;
- Г) Пахло талим снігом. Соломії пощастило. Удосвіта росами плачуть зорі.

133. У котрому рядку всі речення двоскладні?

- А) Цвітуть барвінком сині небеса. З ніжним словом поспіши.
- Б) Хто правду розповість? Надвечір'я тихе.
- В) Про що шепочуть кедри вікові? Січенъ. Біло.
- Г) Сонячний день пахне нагрітою липою. На тебе схожі всі мадонни світу.

134. У котрому рядку всі речення поширені?

- А) Грає флейта. Сходить сонце. Прийшов, побачив, переміг.
- Б) Лінівий плюскіт хвиль. Тут вічнатиша. Тут вічність має слово.
- В) Цвітуть сади під небесами. Сади цвітуть. Навколо пахне цвітом.
- Г) Книга – моє найбільше захоплення. Двоє вершників з'явились.

135. У котрому рядку всі речення непоширені?

- А) Степ – як море. Тільки літа дають нам рівновагу і байдужість.
- Б) Підковами клепали коні путь. Біляста туча небо полонила.
- В) Андрій слухав і мовчав. Дитинство дивується. Молодість обурюється.
- Г) Очі – тернини. Бреду ранковим лісом.

136. Вкажіть тип присудка у реченні «Мить чекання здається вічністю»

- А) простий дієслівний;
- Б) складений іменний;
- В) складений дієслівний;
- Г) ускладнений простий дієслівний.

137. Вкажіть тип присудка у реченні «Люди повинні хоча б зрідка дивитися на зорі»

- А) складений дієслівний;
- Б) складений іменний;
- В) простий дієслівний;
- Г) комбінований.

138. Вкажіть тип присудка у реченні «Отари сірих хмар лежать незрушно й сонно»

- А) складений іменний;
- Б) складений дієслівний;
- В) ускладнений простий дієслівний;
- Г) простий дієслівний.

139. Вкажіть, яку синтаксичну роль виконує виділене слово у реченні «Що може бути прекраснішим за *усміх* дитини?»

- А) прямий додаток;
- Б) непрямий додаток;
- В) підмет;
- Г) обставина.

140. Вкажіть, яку синтаксичну роль виконує виділене слово у реченні «Сади *починали цвісти* рясним п'янким цвітом»

- А) присудок складений дієслівний;
- Б) присудок складений іменний;
- В) присудок простий дієслівний;
- Г) підмет.

141. Вкажіть, яку синтаксичну роль виконує виділене слово у реченні «Сади починали цвісти рясним *п'янким* цвітом»

- А) неузгоджене означення;
- Б) додаток;
- В) узгоджене означення;
- Г) обставина.

142. Вкажіть, яку синтаксичну роль виконує виділене слово у реченні «Сивина навчила кожну *мить* хорошу берегти»

- А) непрямий додаток;
- Б) прямий додаток;
- В) підмет;
- Г) обставина.

143. Укажіть, яку синтаксичну роль виконує виділене слово у реченні «Осенний вітер *у лісі* шастає, мов звір»

- А) обставина часу;
- Б) обставина місця;
- В) непрямий додаток;
- Г) неузгоджене означення.

144. Укажіть, які засоби ускладнюють просте речення?

- А) другорядні члени речення, частки, повторення словоформ, відокремлені звороти;
- Б) частки, однорідні другорядні члени речення, звертання, уточнюючі члени речення;
- В) однорідні члени речення, відокремлені члени речення, звертання, вставні слова і вставлені конструкції;
- Г) повторення дієслівних форм, вставні слова і вставлені конструкції, звертання, частки.

145. Укажіть, яким засобом ускладнене речення «Виховуючи свою дитину, ти виховуєш себе»?

- А) відокремленим поширенім додатком;
- Б) відокремленим поширенім означенням;
- В) відокремленим одиничним дієприслівником;
- Г) відокремленою пошириною обставиною.

146. Які члени речення можуть бути однорідними?

- А) тільки головні члени речення;
- Б) усі члени речення;
- В) тільки другорядні члени речення;
- Г) тільки узгоджені означення.

147. Укажіть, чим ускладнене речення «Назбирай мені, мамо, яблук в поділ...»

- А) вставним словом;
- Б) відокремленим додатком;
- В) відокремленим уточнюючим підметом;
- Г) звертанням.

148. Укажіть, яку синтаксичну роль виконують виділені слова у реченні «Серпень з вереснем стискають один одному правиці»?

- А) підметом;

- Б) присудком;
- В) додатком;
- Г) обставиною.

149. У котрому рядку є речення із прямим додатком?

- А) Стави політі медвяним соком;
- Б) Поезія – це прекрасна мудрість;
- В) Цілус місяць заспану сосну;
- Г) Тканина нашого життя зіткана з ниток часу.

150. Визначте тип речення «Люблю до оніміння, до стогону, до сліз»

- А) односкладне, називне;
- Б) односкладне, означенено-особове;
- В) складне сполучникове;
- Г) односкладне, неозначенено-особове.

151. Визначте тип речення «Завдання виконано...»

- А) односкладне, безособове;
- Б) односкладне, називне;
- В) просте, двоскладне;
- Г) односкладне, означенено-особове.

152. Укажіть, які члени речення виступають однорідними у реченні «І марили айстри в розкішнім півсні про трави шовкові, про сонячні дні»

- А) обставини;
- Б) підмети;
- В) присудки;
- Г) додатки.